

Ikt. sz.: NJB-42/23-6/2025.

NJB-10/2025. sz. ülés
(NJB-46/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2025. december 1-jén, hétfőn, 10 órakor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Hankó Balázs kultúráért és innováció innovációért felelős miniszter meghallgatása</i>	5
<i>Hankó Balázs szóbeli kiegészítője</i>	5
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	15
<i>Hankó Balázs válaszadása</i>	23
<i>Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	28
<i>Nagy Márton szóbeli kiegészítése</i>	29
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	33
<i>Nagy Márton válaszadása</i>	38
<i>A tömeges kihűlések megelőzését célzó intézkedésekről, az energiaszegénység visszaszorításáról szóló H/13115. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	43
<i>Tordai Bence szóbeli kiegészítése</i>	44
<i>Hozzászólások</i>	44
<i>Határozathozatal</i>	47
<i>Egyebek</i>	47
<i>Az ülés berekesztése</i>	48

Napirendi javaslat

1. Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

12.00 órától:

2. Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
3. A tömeges kihűléses halálozások megelőzését célzó intézkedésekről, az energiaszegénység visszaszorításáról szóló határozati javaslat (H/13115. szám)
(Tordai Bence (Párbeszéd) képviselő
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről))
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Hornung Ágnes (Fidesz)
Horváth László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Sebők Éva (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Pesti Imre (Fidesz) Hornung Ágnesnek (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz) távozása után dr. Kovács Józsefnek
Horváth László (Fidesz) megérkezéséig dr. Selmeczi Gabriellának
(Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) dr. Mészáros Lajosnak
Hollik István (KDNP) Kovács Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter
Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter
Tordai Bence (Párbeszéd) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Zsigó Róbert államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Varga Bajusz Veronika államtitkár (Kulturális és Innovációs
Minisztérium)
Koncz Zsófia államtitkár (Kulturális és Innovációs Minisztérium)
Dr. Fónagy János államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Kisgergely Kornél államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Pont 10 óra van, a Népjóléti Bizottság mindig pontosan szokott kezdeni. Szerintem tartsuk meg ezt a jó szokásunkat a továbbiakban is. Egy hosszú és nehéz nap áll előttünk, hiszen két miniszteri meghallgatás is a napirendünkön van.

Nagy tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait. Köszöntöm miniszter urat, államtitkár urat és államtitkár asszonyokat. Bízom benne, hogy eredményes időszakot, napot fogunk zárni, és minden fontos kérdésre választ fogunk kapni a mai napon.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és engedjék meg, hogy a helyettesítéseket itt most gyorsan leadminisztráljuk: Pesti Imre alelnök urat fogja helyettesíteni Hornung Ágnes képviselő asszony, Bartos Mónika képviselő asszonyt helyettesíti Kovács József alelnök úr, Tapolczai Gergely képviselő urat Mészáros Lajos alelnök úr, illetve Hollik István képviselő urat pedig Kovács Sándor alelnök úr fogja a mai ülésünkön helyettesíteni.

Gondolom, mindenki megkapta elektronikus formában a mai ülésünk meghívóját és az abban szereplő napirendi pontokat. Erről természetesen szavazni fogunk. Én úgy gondolom, mindenkinek lehetősége volt felkészülni, hiszen a háttéranyagokat is kiküldtük. Kérdezem a tisztelt bizottság tisztelt tagjait, hogy a kiküldött meghívó szerinti napirendet támogatják-e. Kérem, kézfelemeléssel jelezze, aki igen! *(Szavazás.)* 11 igen. Úgy gondolom, egyhangú, de azért csináljunk egy ellenpróbát! Ki az, aki nem? *(Nincs jelentkező.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatja a mai ülésünk napirendjét, így meg tudjuk kezdeni a mai napi munkánkat.

Hankó Balázs kultúráért és innováció innovációért felelős miniszter meghallgatása

Az első napirendi pontunk, ahogy az előbb is mondtam, Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter meghallgatása. Ez az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján történik. Ismételten köszöntöm Hankó Balázs kultúráért és innovációért felelős miniszter urat, Zsigó Róbert miniszterhelyettes urat, Varga Bajusz Veronika és Koncz Zsófia államtitkár asszonyokat, valamint a tárca további vezetőit és jelenlévő munkatársait. Meg is adom a szót miniszter úrnak, öné a szó, miniszter úr.

Hankó Balázs szóbeli kiegészítője

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nos, több irányt is vehetnénk a mai bizottsági meghallgatásra, ha ezt egyszerűen szeretném zárni, akkor megkérném, hogy mindenki vegye a kezébe a mobiltelefonját, és üsse be azt, hogy család.hu! Utána üsse be azt, hogy ifistart.hu, és akkor nagyjából az ott lévő információk, az ott elérhető adatok mindazt összefoglalják, amik az elmúlt bő egy évben - hiszen bő egy éve, szűk másfél éve voltam itt önöknél -, azóta történtek, illetőleg azt az elkötelezettségünket mutatják, amely a magyar családokat és ebbe beleértve a gyermekeket, a fiatalokat, a régebb óta fiatalokat, nyugdíjasokat is egybefonják.

Ugyanakkor mégis, ha rendszerezni kívánjuk mindazt, ami történt, akkor itt is vehetünk két metszetet. Egyrészt egy elvi megközelítést alkalmazhatunk, hogy mi is a magyar családpolitika alapja. Mi is - ahogy elnök úr is említette - a legfontosabb kérdés,

ami a magyar családok kérdése, ennek metszetét nézhetjük hazai, illetőleg nemzetközi viszonylatban, azokat az elvi, erkölcsi, sőt értékválasztási kérdéseket is szükséges tárgyalni, ami a magyar nemzet, a magyar családpolitika és az Európai Unió között meghúzódó jelentős választásbeli különbség, illetőleg azokat a hazai politikai viszonyokat is, amelyek ugyanerről a tőről fakadnak. Hiszen itthon is megvannak azok az ellenzéki erők, amelyek az Európai Unió választását, jelesül az Európai Bizottság családokkal kapcsolatban megfogalmazott elvi szempontjait jelzik. Már most jelzem, hogy ezzel a magyar családpolitika egy ponton sem ért egyet.

Mindezek mellett pedig szükségszerű az is, hogy részletesen áttekintsük a családtámogatások rendszerét, az otthontámogatások rendszerét, beszéljünk az ifjúságügyről, beszéljünk a régebb óta fiatalokról, illetőleg egészen biztos, hogy két olyan kérdésről is szót kell ejtsek a beszámolóban, amiből az egyik a demográfia kérdése, a másik pedig az örökbefogadás kérdése.

Ahogy a kulturális területért felelős bizottság esetében is tettem, valamint ahogy a Vállalkozásfejlesztési Bizottság esetében is tettem, szerintem a miniszternek úgy kell felkészülnie egy ilyen bizottsági meghallgatásra, hogy mindazokkal a szervezetekkel előzetesen egyeztet, amelyek az adott bizottság területéhez és a miniszteri portfólióhoz tartoznak. Így tettem az elmúlt hetekben is. Ezáltal volt egy Családügyi Kerekasztal és egy Családügyi Kerekasztallal folytatott egyeztetés. A Családügyi Kerekasztalt nemrég hívtuk életre, amelyben nemcsak a családügyi szervezetek, hanem minden gazdasági és más társadalmi szereplő is jelen van, hogy a családpolitika kérdését ezen keresztül lássuk. Természetesen az Idősek Tanácsával is egyeztettem, mielőtt a bizottsági ülésre érkeztem. Az ifjúsági szervezetekkel nemcsak az ifjúsági roadshow keretében, hanem más fórumokon is folyamatos egyeztetésben vagyunk, illetve az örökbefogadással kapcsolatosan az Országgyűlés előtt tárgyalandó törvénymódosítások kapcsán az örökbefogadás területén meghatározó civil szervezetek véleményét is bírom, amikor a mai bizottsági beszámolóra készültem.

Engedjék meg tehát, hogy egy elvi megközelítéssel, nemzetközi áttekintéssel, majd pedig a hazai eredményekkel és a jövőre vonatkozó kiemelt választási kérdésekkel foglalkozzak.

Ha az elvi megközelítést kell mindig magunk elé tenni, abban az első tételmondat úgy hangzik, hogy Magyarország, a magyar nemzet Európa legcsaládbarátabb nemzete. Nemcsak mi érezzük így, hanem azok az európai felmérések is, amelyek 30, valamint 60 ezres mintán Európa valamennyi országát tekintve, az elmúlt években napvilágot láttak. Elmondhatjuk azt, hogy Magyarországon a magyarok 98 százaléka a családot vallja a legfontosabbnak. Európában ez az átlag valamivel 80 százalék fölötti.

A másik elvi megközelítés, amelyet szintén európai összehasonlításban kell vizsgálnunk, az a családtámogatás, gyermekvállalás versus bevándorlás, migráció kérdése. Itt azt kell mondjuk, hogy Magyarország megint első helyen van, amikor azt mondja, hogy a magyarok 82 százaléka a gyermekvállalás mellett teszi le a voksát. Azon persze a jövőben dolgoznunk kell, hogy ez a 2,43 gyermek, amelyet a felmérések alapján a magyarok magukénak szeretnének tudni, a mindennapok során megvalósuljon, de erre majd a demográfiával kapcsolatos ismertetésnél térnék rá.

És hogy mennyire fontos ebben az állam szerepe, álljon itt a negyedik európai felmérésre vonatkozó adat. Míg általában Európában az európaiak 42 százaléka mondja azt, hogy az állam és a kormányzat fontos szerepet játszik a családtámogatások tekintetében, a magyarok esetében ez egy 74 százalékos arány. Szóval mi vagyunk a legcsaládbarátabb nemzet, és az elmúlt évek családpolitikai intézkedései mind azt az elvi elhatározást teszik a mindennapok részévé, amelyben a kormányzat szerepvállalása szükségszerű.

Mindannyiunk előtt ismert az Alaptörvényünk, és az Alaptörvényünknek a házasságra, a házasság kötelékére, a teremtett világ rendje szerinti családra vonatkozó elkötelezettsége. Ebben megint, mivel közösségünk álláspontja, Alaptörvényünk meghatározója ez, ezt kell szem előtt tartanunk, amikor bármilyen családtámogatással kapcsolatos kérdést vetítünk magunk elé, bármely családtámogatással kapcsolatos kérdésben döntést kell hoznunk. A magyar nemzet, a magyar Alaptörvény kötelez ebben bennünket.

Éppen ezért az alábbiak szerint kell eljárunk, amikor családtámogatásról, a családok ügyéről beszélünk ma Magyarországon. A teremtett világ rendje szerinti család érték, amelyet teljes körű védelem kell hogy megillessen; teljes körű erkölcsi, teljes körű szabályozási és teljes körű anyagi védelem kell, hogy megillessen.

A másik, amit szintén itt, a bizottság előtt már tárgyaltunk, és az elmúlt hónapok során is számos politikai kérdést vetett föl, az pedig a családpolitika és a demográfia egymáshoz való viszonyrendszere. Szükségszerűen hatnak egymásra, de az egyik nem következményében feltételezi a másikat. Éppen ezért kell a családpolitikai támogatások esetében az erkölcsi és az anyagi biztonságot megteremteni, mindemellett pedig segíteni a mindennapok során a családokat és a fiatalokat abban, hogy az előbb említett vágyott gyermekek megszületése a mindennapokban realizálódjon. Ezt tesszük akkor, amikor több mint harminc családpolitikai intézkedésünk valamennyi élethelyzetben a magyar családokat támogatja. Ezt tesszük akkor, amikor a magyar családpolitika az előző elvek mentén azt vallja, hogy a családalapítás, a munkavállalás és a gyermekvállalás hármasságára ható rendszerében kell a magyar nemzet jelenét és a magyar nemzet jövőjét meghatároznunk. Éppen ezért a mi elvünk nem más, mint hogy mi a családoknál hagyjuk azokat a támogatásokat, amelyek ezen erkölcsi és anyagi biztonságot jelenítik meg.

Előrevetítőleg két példa hadd álljon itt. 2010 óta ötszöröztük a családtámogatásokat, így érve el 2026-ra a 4802 milliárd forintot, a GDP-nk 5 százalékát. De ha ezt egy átlagos családra vetítem le, akkor 800 ezer forintról 4,7 millió forintra emelkedett ez az elérhető anyagi biztonság. Ezzel válik Magyarország azon nemzetek sorában, akik a család értékét magukénak tudják, nemzetközi példává.

Itt engedjék meg, hogy a nemzetközi összehasonlításra térjek rá. Sajnos ma az Európai Bizottság által uralt Európai Unióban a család nem érték. A család nem érték, és nemcsak pusztán gazdasági megfontolásból, amikor is az egyfogyasztós modell kapcsán próbálnak gazdasági hasznot húzni mindazok, akik az Európai Bizottság és az Európai Unió pénzügyi-gazdasági érdekszerét szabályozzák, hanem ennél sokkal súlyosabb erkölcsi válság van. Súlyosabb erkölcsi válság van akkor, amikor a családok értékvédelme, a családok támogatása helyett minden együttélési formát és egy forszírozott migrációt támogat minden erejével az Európai Bizottság, és támogatnak az Európai Parlament egyes erői, legyen szó akár az Európai Néppártról, legyen szó akár más baloldali európai parlamenti formációkról.

Engedjék ismételtelen meg, hogy pusztán két, nemrégiben napvilágot látott európai bírósági ítélettel támasszam alá a családügyek területén is azt a lopakodó, settenkedő, sunyi hatáskörelvonást, amelyre az Európai Bizottság nap nap után készül. Négy hónappal ezelőtt látott napvilágot az Európai Bíróság azon ítélete, amely egy magyar ügynek a továbbvitele volt. 2014-ben egy iráni menekült nő érkezett Magyarországra, aki önmagát nem nőként, hanem férfiként azonosította. A Fővárosi Törvényszék egészen az Európai Bíróságig ment, mire az Európai Bíróság azt a jogát egy adott nemzetnek, hogy a családi együttélés formáit és a nemekre vonatkozó szabályozást saját nemzetállami hatáskörében szabályozza, holmi GDPR-rendeletekre vonatkozóan próbált meg és próbál meg nyomást gyakorolni más nemzetekre, így Magyarországra is, hogy a nemváltás, -változtatás vonatkozásában akkor, ha ez nem

sebészi úton történik, abban az esetben is a nemzeti jogállami rendet és szabályozást írja felül.

De ami miatt ezt a példát idehoztam, az a november 25-ei európai bírósági ítélet volt. Ez hívta elő bennem ezt a néhány hónappal ezelőtti ítéletet. Ez a november 25-i európai bírósági ítélet nem Magyarországról szól, de mégis az Európai Bíróságnak és a Bizottságnak az egymásba fonódó gondolkodását jelzi. November 25-én egy adott ügyben úgy döntött az Európai Bíróság, hogy két azonos nemű lengyelnek Németországban kötött házasságát Lengyelországban is el kell ismerni, ahol az azonos neműek házasságát az adott ország nemzetállami jogrendszere nem ismeri el. Mi ez, ha nem ideológiai felülírása az Európai Bíróság és Bizottság részéről mindannak, amit egy adott nemzetállam az alaptörvényében és az alkotmányában rögzít? És innentől érthető és elemezhető mindaz, amit szintén az európai uniós forrásokból a genderpropagandára fordít vagy fordított az Európai Bizottság.

Miniszteri időszakom egyik legsokkolóbb története Luxemburgban történt. Luxemburgban történt akkor, amikor a magyar gyermekvédelmi törvényről az Európai Bíróság főtanácsnoki ítélete a következőképpen hangzott: a gyermekek védelme nem európai uniós alapjog, ellenben az LMBTQ-közösségek védelme európai uniós alapjog. Ez az Európai Bíróság magyar gyermekvédelmi törvényről alkotott főtanácsnoki véleménye.

A Jóisten jó rendező. A következő ítélet a Minority SafePack volt, amely esetében az Európai Bíróság azt merete mondani, hogy Európában az őshonos kisebbségeknek nincsenek jogai. Ezeket és az előző lopakodó hatáskörelvonási példákat legyenek kedvesek egymás mellé állítani akkor, amikor a magyar gyermekvédelmi törvény esetében Magyarországgal szemben 16 európai uniós tagállam és az Európai Bizottság áll perben akkor, amikor mi azt mondjuk, hogy nincs genderpropaganda az iskolákban - az Európai Unióban 18 tagállamban ez megengedett -, akkor, amikor mi azt mondjuk, hogy a médiában a 18 év alatti gyermekek esetében nincs genderpropaganda - ez az Európai Unió 13 tagállamában megengedett.

Próbáltunk mi a tavalyi uniós elnökség során gátat szabni ennek. Az Európai Unió történetében először fordult elő, hogy a családokért - már, ha vannak az Európai Unióban olyan miniszterek, akik a családokért felelősek, jellemzően szociális kérdésként és a munkaügyekkel kapcsolatos kérdésként definiálják magukat, ez is sok mindent elmond - először a demográfiai kérdéseket állítottuk fókuszba. Miért? Azért, mert míg ötven évvel ezelőtt minden ötödik ember a világon európai volt, ma oda jutottunk, hogy minden tizedik. És amikor az Európai Unió lakosságának növekedéséről beszélünk, akkor az nem a növekvő születésszámoknak köszönhető, hanem a csökkenő születésszámok mellett az egyre erősödő migrációnak. Annak a migrációnak, amelynek eredményeképpen ma az Európai Unióban minden negyedik születés az édesanya esetében Európán kívüli édesanyától valósul meg, és jelen pillanatban csak az édesanyákról beszéltünk, azaz a helyzet ehhez képest még radikálisabb.

És ha már az Európai Bizottság és egyes európai államok és meghatározó baloldali és európai néppárti frakcióknak a családról alkotott véleményét és annak hatását, az európai, amúgy nemzetállami hatáskörökkel rendelkező jogrendre való nyomását elemzem, engedjék meg, hogy a migrációs tételben egyetlenegy összehasonlítással éljek! Néhány héttel ezelőtt akarták ránk erőltetni az úgynevezett migrációs paktumot. Ez Magyarország számára - mint önök is jól tudják - 30 ezer migráns befogadását tenné kötelezővé. Jelesül úgy, hogy erre vonatkozóan a magyar nemzetállami szabályozás is egyértelmű, vagy 8 millió forint. Gyors szorzással megállapíthatjuk, hogy ez 240 milliárd forint. Álljon itt a háromgyermekes édesanyák esetében az szja-mentesség 200 milliárd forintnyi éves összege, vagy hogy a fiatalokról

szó essék, a 25 év alatti fiatalok szja-mentességének éves szintű, 237 milliárdos tétele. Értékválasztás, de egyben család- és ifjúság-támogatáspolitikai kérdést is felvet.

Még mielőtt teljes mértékben elszomorodnánk, hogy mi a helyzet a világon, több mint három héttel ezelőtt, az Egyesült Államokban folytatott tárgyalások eredményeképpen azt mondhatom, hogy az Egyesült Államokban megértették a családtámogatás és a családpolitika szükségességét. Itt is példaként mondhatnám azt, hogy a Trump-számla, merthogy Trump elnök úr mégiscsak magáról nevezte el ezt a számlát, a Trump-számla nem más, mint a magyar babakötvény megvalósítója, és az, hogy 2025 januárjában az Amerikai Egyesült Államok újra megválasztott elnökének, Trump elnök úrnak az egyik első intézkedése az volt, hogy a genfi konszenzus nyilatkozatból visszalépett, jelenti azt, hogy a család és a családi érték védelme az Amerikai Egyesült Államok számára a Biden-adminisztrációt követve, újra kiemelt szempont lesz. És közösen dolgozunk abban, hogy Európában Szlovákia, Lengyelország, Szerbia és még összesen másikat hat tagállam csatlakozzon a genfi konszenzushoz, hogy ennek megfelelően a családi érték védelmét európai uniós szinten is a normalitás irányába tudjuk továbbvinni. Zárójeles további megjegyzés: a törököknél éppen családok éve van, amely a magyar családbarát és a magyar családpolitikai támogatásoknak a teljes mértékű elismerése.

A múlt héten vitatkoztak az Európai Parlamentben, Strasbourgban a jogállamisági jelentésről, amely jogállamisági jelentés esetében is több pont nem másról szólt, mint hogy azért akarnak jogállamisági eljárást indítani Magyarországgal szemben, mert a migrációban egyértelmű álláspontunk van, mert a családtámogatásokban a teremtett világ rendje szerinti családokat támogatjuk.

Ezzel függ össze az az országjelentés is, ami egyben itinert szolgál a TISZA-nak, a DK-nak az adóemelésre, a családtámogatások visszavágására, a családi adókedvezmények visszavágására, a rezsicsökkentés eltörlésére vagy akár a kamatstop vagy az árrés csökkentés eltörlésére. Tudjuk jól az előbbi összefüggések alapján, hogy mindezek a források nem másra, mint a migrációs támogatásokra vagy a háború finanszírozására fordítódnának.

Mit tudunk tenni mégis? És mit tettünk az elmúlt időszakban a magyar családokért, a magyar fiatalokért és régebb óta fiatalokért? Az elején már említettem két adatot a GDP 5 százalékaról és az átlagos családtámogatásokról, ugye, a 4802 milliárdról és a most már átlagosan 4,7 milliárd forintos családtámogatásokról. Az egész családi adókedvezmény nagyságrendjét szerintem jól mutatja, hogy mióta a baloldal által elvett és kivezetett családi adókedvezmények után visszavezettük a családi adókedvezményt, 4400 milliárd forinttal támogattuk a családokat, azaz maradt ott ez a forrás a családok mindennapjai során. Az elkövetkezendő négy évben, köszönhetően az európai legnagyobb mértékű adócsökkentésnek, amelynek fókuszában a családok állnak, négy év alatt 4000 milliárd forint adókedvezmény, 4000 milliárd forinttal több lehetőség marad ott a magyar családoknál.

A másik meghatározó pillér, amely egyértelműen a családtámogatásoknak köszönhető, a munka és a család közötti egyensúly szabad választáson való megvalósítása, a harmadik pedig a kiemelkedő otthonteremtési program. Tudjuk jól, de nem árt magunk elé idézni, hogy míg mások migrációt és háborút támogatnak, addig Magyarország 2025. július 1-jével a csed és a gyed, valamint az örökbefogadói díj szja-mentességét vezette be, jelentve ez a csedben lévőknek közel 500 ezer forintos előrébbtételt, forrásbővülést, a gyeden lévőknek 800 ezer forintos forrásbővülést. Ekkor lépett életbe - mint tudjuk - a családi adókedvezmény első 50 százalékos emelése is.

2025. október 1-jével indult el a háromgyermekes édesanyák szja-mentessége: 250 ezer édesanya esetében átlagosan 109 ezer forinttal vagyunk beljebb. Itt rögtön egy

kérdésre adandó válaszom - amennyiben ez a kérdés megformálódna - az lenne, hogy a férfiak és a nők közötti jövedelemkülönbség 14 százalék átlagosan, az szja pedig 15 százalék. Tehát azt lehet mondani, hogy immáron 2026. január 1-jével félmillió édesanya esetében, 2029. január 1-jével pedig 1 millió édesanya esetében zárjuk ezt a különbséget, így jutunk el oda, hogy három dolgozó édesanyából kettő szja-mentes lesz, és mi nem nevetjük ki az édesanyákat akkor, amikor mi ezt életük végéig biztosítjuk, mert a családjánya élete végéig családjánya, a gyermek pedig addig gyermek, míg élnek a szülei. Ezek az élet alapvető törvényszerűségei.

De így megyünk tovább 2026. január 1-jével, amikor is érkezik a másik 50 százalék, azaz 10-ről 20-ra, 40-ről 80-ra, 99-ről 198 ezer forintra emelkedik a családi adókedvezmény. És persze, hogy mi, férfiak is érezzük a családi adókedvezmények bővülését. Míg jellemzően az szja-mentesség az édesanyák oldaláról vagy egészen konkrétan az édesanyák oldaláról érkezik meg, a családi adókedvezmény második 50 százaléka már az édesapák fizetésében érezteti hatását. És ne felejtjük el, a 30 év alatti édesanyák esetében az egygyerekeseknél szintén elindul az szja-mentesség.

Mit is jelent ez? Ez azt jelenti, hogy egy egygyermekes, 30 év alatti család esetében 129 ezer forinttal lesznek beljebb. Ez azt jelenti, hogy éves szinten 1,5 millió forinttal. Egy kétgyerekes, 40 év alatti család esetében ez azt jelenti - ahol az édesanya 40 év alatti -, hogy 189 ezer forinttal lesznek beljebb, ami azt jelenti, hogy 2,2 millió forinttal. És ha a háromgyerekesekről beszélünk, akkor nem kevesebb mint 307 ezer forinttal vagyunk beljebb, ami összesen 3,7 millió forintot jelent. Kiemelt előrelépés, anyagi védelem ez a családoknál.

Említettem, hogy a családi adókedvezmény és a családtámogatás mellett a másik - mert mi a szabad döntést támogatjuk - a munka és a család közötti egyensúly megteremtése. A gyed extrán és a gyed extrán több mint 100 ezer édesanya és édesapa van. A csed extrával akár 90 nap után is dönthet úgy az édesanya, hogy ha gondolja, visszamegy dolgozni, ha erre a család és minden olyan támogatás, amely szükséges a gyermekek elhelyezéséhez, rendelkezésre áll. 80 százalékra nőtt a 3 év alatti gyermeket nevelő édesanyák munkavállalása az elmúlt években. Minek köszönhető ez? Azt szoktam mondani, hogy Puskás stadionnyi bölcsődei férőhely van, de már a Puskásban sincs annyi hely, mert 70 732 bölcsődei férőhely lett, az elmúlt évek során ezt sikerült duplázni. Csak az elmúlt évben 3 ezer bölcsődei férőhellyel bővültünk. Négyszerezettük a bölcsődei intézmények számát, 3 ezer fölött vagyunk, és míg 2010-ben minden tizedik településen volt bölcsőde, most ott tartunk, hogy minden harmadik településen van bölcsődénk. Természetesen a minibölcsőde-fejlesztések továbbra is mennek, és a bölcsődei férőhelyeket erősítjük, de ez is kiemelt szerepet játszott a csed és a gyed extra esetében ahhoz, hogy a szabad választás lehetőségét megteremtettük.

Az otthonteremtés vonatkozásában azt a tételmondatot kell magunk előtt mondanunk, hogy az elmúlt tíz évben minden második gyermekes családot saját otthonhoz juttattunk, támogattunk, és minden harmadik, gyermekes család esetében pedig ott voltunk az otthonfelújítások vonatkozásában. Ez a CSOK, CSOK Plusz, Falusi CSOK esetében nem kevesebb, mint 308 ezer támogatást jelent. S nem beszélek arról a babaváró támogatásról, amely babaváró támogatás esetében a 283 ezer támogatás nem kevesebb, mint 2800 milliárd forintot helyezett a családokhoz. És igen, itt is tudjuk, hogy volt feladatunk. Felemeltük 35 évre az igényelhető babaváró támogatás korhatárát, ugyanúgy, ahogy a CSOK Plusz esetében, látva a trendeket, az édesanya 41 éves kora fölött is most már CSOK Plusz-támogatáshoz lehet jutni. Volt feladatunk, és éppen ezért örülünk annak, hogy a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal közösen azokban a nagyon nehéz élethelyzetekben, amikor valamelyik szülő vagy esetleg mindkét szülő sajnálatos módon elhalálozik, vagy 90 százalékos rokkantság van, akkor egy 600 millió

forintos támogatási alapot hoztunk létre, amely 600 millió forintos támogatási alapból már 39 kérelem, és ebből 16 támogatás is megvalósult.

Arra, hogy értjük, hogy hogyan változik a demográfia, és hogyan változik a fiatalok és a családok igénye, álljon itt példaként a fix 3 százalékos otthonteremtési program. Bár magamat nem gondolom azért olyan idősnek, de mégis azt kell mondanom, hogy a mi korunkban nem feltétlenül kötődött a házasság a fedélhez. Ma, ha megnézzük a fiatalok elvárásait, először legyen fedél a fejük felett, aztán utána lépnek a házasság irányába. Erről szól a fix 3 százalékos támogatás. No meg arról, hogy ha egy nemzet szuverén, akkor az abban élők is szuverének, azaz a saját otthonukban szeretnének élni. Éppen ezért a 10-ből 8-as saját otthonhoz jutást - ami a 40 év alattiaknál 10-ből 4 - kellett elősegítenünk azzal a fix 3 százalékos hitellel, amely esetében a napi ezres megkeresés, a több mint 50 ezer érintett és a már 8500 biztosított elbírált hitel esetében látható, hogy a 34 éves átlagéletkor és a 33 millió forintos támogatás mind abba az irányba visz minket, hogy az otthonteremtéssel egyben a család életkezdését is tudjuk támogatni.

Mellesleg jegyzem meg, hogy a hitelkérelmezők 44 százaléka házas ennek vonatkozásában, és ha a maximális 50 milliós hitelt nézem, ott havi 150 ezer forinttal lesznek a fiatalok beljebb, mint a piaci kamatozású hitelek. Ennek a másik lábát is nemzetgazdasági kiemeléssel teremtettük, teremtjük meg, amikor 18 projekt 11 ezer lakhatási támogatása esetében valósult meg ez a kiemelés. Így állunk tehát ezekben az ügyekben.

Engedjék meg, hogy a demográfiai kérdésekről és az örökbefogadás kérdéséről beszéljek még. A Bokros-csomagra emlékezzünk vissza! Akik nem születtek meg a Bokros-csomag idején, ők most lennének szülőképes korú nők. Statisztikai adatok alapján 322 ezer szülőképes korú nővel vagyunk kevesebben. Ha csak megnézem a 20 és 39 év közötti nők számát, 2010-ben 1,44 millió volt, most 1,1 millió. Sajnos a Bokros-csomag rossz irányba tette az egész magyar demográfiát. Ezért fontos azt látnunk, hogy mindenféle más családtámogatási megszorításoknak, amelyet az Európai Bizottság javaslatára a magyar baloldali pártszövetségek tennének, végzetes hatása lenne a magyar demográfiára.

Ha az 1,23-as termékenységi arányszámnál vagyunk, amely 2010-ben volt, és nem történtek volna meg azok termékenységi arányszám-növekedések, amelyek az elmúlt időszakban megvalósultak, 200 ezerrel lennénk kevesebben, vagyis most épp 200 ezerrel vagyunk többen. És az, hogy a világ harmadik legnagyobb termékenységi arányszám-növekedését produkáltuk, vagy hogy Európában az elsők lettünk, az a 2010-23 közötti tudatos építkezéseknek köszönhető.

Ha ma Európára nézünk, az Európai Unióban csökken a gyermekvállalás, csökken a termékenységi arányszám. Ez nem jó hír. Nálunk feleannyira csökken, mint máshol. De a legnagyobb, amely a demográfiánkra hat, az a 322 ezer hiányzó szülőképes korú nő. Ha ők itt lennének, több mint 220 ezerrel, ezzel a termékenységi arányszámmal számolva, lennénk többen. Éppen ezért javaslok, hogy az ezer szülőképes korú nőkre vonatkozó arányszámot kell magunk elé vennünk, és ebben kell a demográfiai pozíciókat definiálni. Ebben is van még teendőnk, de a Bokros-csomag káros hatását statisztikai mutató korrigálja, azonban a hiányzó gyermekek és hiányzó édesanyák maradnak.

Engedjék meg, hogy az európai uniós demográfiánál említett számot is idecítáljam. Az Európai Unióban minden negyedik születés esetében az anya migrációs hátterű. Az Európai Uniónál úgy csökken a születésszám, hogy már most egy 25 százalékos anyai migrációs arányról beszélhetünk. Mit látunk? Van-e valami remény? Főleg így adventben, de azon túl is. Bár, mondjuk, ez a leglényegesebb. Azt látjuk, hogy megfordult a házassági trend. Az elmúlt két hónapban azt mondhatjuk, hogy a 14

százalékos házasságiarány-növekedés trendfordulót jelez. Azt mondhatjuk, hogy nagyjából harmadával nő a babaváró-, CSOK- és CSOK Plusz-felvételi arány, amely trendfordulót jelez.

Sőt, trendfordulót jelez az is, most egy kicsit az egészségügyi hátteret is elővéve, hogy a 12 hetes ultrahangon részt vevő hölgyek aránya is nő. Ez egy olyan trendforduló, ami azt mutathatja, hogy az elmúlt időszak családpolitikai, anyagi és értékrendi megerősítést jelentő intézkedései kedvező hatást kell hogy tegyenek a gyermekvállalásra is.

Az örökbefogadás kérdése. Beszélhetek a számokról is, hogy az 1290 örökbefogadás 2010 óta a legnagyobb örökbefogadási szám volt. De az elmúlt időszakban számos egyedi esettel ismerkedtem meg magam is, és itt el kell mondjam, hogy a számok mögött mindenhol szülők és gyermekek vannak, akiknek az egyedi esetéből rendszerszerű és rendszerszerű változásokat is szükséges levonni. Ezt az elmúlt időszakban igyekeztünk megtenni. Éppen ezért egy jó intézkedés volt, amit tavaly július 1-jén foganatosítottunk, amikor az egyszerűség kedvéért azt mondom, hogy az inkubátorban hagyott szabályozási elvet a hathetes korig kórházban tartott, hagyott csecsemők esetében kiterjesztettük. Ez 212 örökbefogadási nyilvánítást és 140 örökbefogadást eredményezett. *(Sebők Éva megérkezik az ülésre.)*

De Danika ügyében és más ügyekben történő egyedi esetek világítottak rá számos olyan kérdésre, amelyet az Országgyűlés elé terjesztettünk, terjesztünk az örökbefogadás szabályozása kapcsán, hiszen mindenhol az emberségnek kell a legfőbb mozgatórugónak lennie.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül néhány szempontot mondjak! Az elmúlt időszakban csökkent a nevelőszülők örökbefogadásának száma, de azt láttuk a civilekkel folytatott egyeztetés során, hogy van és szükségszerű annak indokoltsága, ha a két évet meghaladó módon egy gyermeket nem fogadnak örökbe, és a nevelőszülő szeretné örökbe fogadni a gyermeket, akkor ennek az elsőbbségét biztosítani tudjuk. Ugyanúgy Danika esete mutatott rá arra, hogy kell lennie olyan szabályozási elemnek, amely esetében a beteg gyermek örökbefogadásánál, ha kialakul egy kapcsolat az örökbe fogadni szándékozó szülő és a gyermek között, akkor ennek a jogi keretrendszerét meg kell teremtenünk.

Az örökbefogadásnál ismét egy nehéz kérdés a testvérek örökbefogadásának kérdése, de ott is egy olyan szabályozási lehetőség irányába kell a gyakorlat alapján előrelépni, aminél a vér szerinti testvéri kapcsolat mellett vizsgálnunk kell azt, hogy a nevelőszülőknél töltött időszakban a tényleges kapcsolat a gyermekek között fennáll-e vagy sem. Ebben az esetben is a gyermek családnál, végleges családnál való elhelyezése kell hogy előtérbe kerüljön, és a nemzetközi örökbefogadás esetében a nemzetközi örökbefogadási listára helyezés esetében szűrőt, szűrőket kell biztosítanunk.

Reményeim szerint az egész örökbefogadási rendszer jövő július 1-jével tud egy olyan állapotba lépni - az egyszintű örökbefogadás rendszerével -, hiszen Magyarországon ezáltal az örökbefogadó szülők és az örökbefogadásra kész gyermekek esetében egy jobb, hatékonyabb, a gyermekek jövőjét még inkább előtérbe helyező illesztési rendszert sikerül kialakítanunk.

Ugyanígy szükséges az, hogy azt a helyzetet, ami a kórházban lévő csecsemőknél van, rendezni tudjuk, 350-353 ilyen gyermekről beszélhetünk, csecsemőről beszélhetünk, ahol egyaránt tudnunk kell lépni a nevelőszülők irányába, tudnunk kell a nevelőszülőket ösztönözni arra, hogy a nevelőszülőhöz való elhelyezést is segítsék, valamint ugyanígy kell az örökbefogadás esetében a gyorsított illesztéssel mennünk, illetőleg Miskolcon, valamint Karcagon éppen most a hetekben kerül átadásra egy olyan intézmény, amely szintén a gyermekek jó és méltó elhelyezését fogja tudni

biztosítani. A miniszterelnöki biztos asszony azt is kiemelt ügyként kezeli, hogy az elkövetkezendő hetekben, az advent időszakában, a karácsony időszakában minél több kórházban lévő csecsemőnek találjunk jó helyet, akár nevelőszülőknél, akár az örökbefogadás irányába.

Két tématerület még előttem áll, az ifjúság és a régebb óta fiatalok kérdése. Az ifjúság esetében, ha felmennek az ifistart.hu-ra, 251 támogatási formát biztosítunk a fiataloknak. A fiatalok ezt sokszor úgy fogalmazzák meg, hogy szerencse. A szerencse a lehetőségek és képességek találkozása. Mi a lehetőségeket biztosítjuk, és tudjuk, hogy a magyar fiatalok képességei pedig egészen kiválóak.

A részletekbe nem belemenve, a megújult szakképzési rendszerünk a világ harmadik legjobb munkaerőpiaci képzési rendszerét biztosítja. A megújult egyetemi rendszerünk a világranglista élére vezeti a magyar egyetemistákat. Míg 2010-ben a fiatalok esetében munkanélküliség volt, jelen pillanatban, aki dolgozni akar a fiatalok közül, dolgozni tud. Az otthontámogatásról és kifejezetten a fix 3 százalékról már különösen is beszéltem, és a 25 év alatti fiatalok szja-mentességének biztosítása nem kevesebb, mint 616 milliárd forintot hagyott ott a fiataloknál, nem beszélve a 208 ezer nyelvizsga-támogatásról vagy a közel 40 ezres munkáshitel-igénylésről. Ezek mind-mind-mind azt mutatják, hogy a fiatalok lehetőséget kapnak, a fiatalok részére minden támogatást biztosítunk.

És persze az Európai Unió nyitja az európai pályát is a fiatalok irányába. Éppen ezért kellett megerősítenünk az egyetemeinket, éppen ezért kellett a szakképzésünket megerősíteni, de nem néhány száz fős, 400 fős mintákon kell nézni a fiatalok változásait, hanem az ifjúságkutatás 2024. évi adatai alapján, amely 5000 mintás ifjúságkutatást jelent. Nemcsak azt jelenthetem örömmel, hogy a fiatalok 80 százaléka tárgyalóképes nyelvtudással rendelkezik, hanem azt is mondhatom, hogy 27 százalékról 13 százalékra csökkent azoknak a száma, akik hosszú távú munkavállalást terveznek külföldön.

A régebb óta fiatalok kérdéséről engedjék meg, hogy röviden szóljak! Jövő évben a nyugdíj- és a nyugdíjszerű ellátások nem kevesebb, mint 8000 milliárd forintot tesznek ki a magyar költségvetésben. Mi nem beszéltünk a 13. havi nyugdíjról, mi nem elvettük a 13. havi nyugdíjat, hanem mi biztosítjuk folyamatosan a 13. havi nyugdíjat. Mi több, a kormány döntött a 14. havi nyugdíj lépcsőzetes bevezetéséről. Ha ezt is havi szinten szeretném megvilágítani, akkor ez 250 ezer forint 13. havi nyugdíj, 60 ezer forint 14. havi nyugdíj első hete. Ez 310 ezer forint előrelépést jelent. Ezzel áll szemben az a brüsszeli javaslat, amely nyugdíjadót vezetne be, és amelyben egymással megint versengenek a pártok. Ez 590 ezer forintot venne el a nyugdíjasoktól, 310 ezer plusz, 590 ezer mínusz. Nem beszélve arról a nyugdíj-kiegészítésről, amely most november-decemberben érkezett 51 115 forintos értékben vagy arról az élelmiszer-utalványról, amely 70 milliárdjából 50 milliárd forintot nagyon helyesen a nyugdíjasok már a mindennapok vonatkozásában, az élelmiszer-vásárlás vonatkozásában fel is használtak. Az árréscsökkentés több száz termékére, közel 900 termékére bevezetett 20 százalékos árcsökkentés is, amely az árréscsökkentés hatására realizálódott, szintén nemcsak a régebb óta fiatalok, hanem mindannyiunk családi számláját mérsékli.

De számomra az Idősek Tanácsának ülésén nem ez volt a legmegdöbbentőbb, hanem az, amikor kikérték maguknak az idősek, hogy milyen hangnemben, hogyan beszélnek velük, hogyan beszélnek róluk. Nem engedhető meg az sehol, hogy egyes pártok az idősek halálát kívánják. Ma egyes fórumokon ilyen megjegyzések hangoznak el.

Tisztelettel kérem a Népjóléti Bizottságot is, hogy minden ilyen kérdésben egyértelműen foglaljon állást. A régebb óta fiataloknak, az idősebbeknek köszönhetjük

azt, hogy vagyunk, tisztelettel és anyagi megbecsüléssel kell adóznunk irányukba. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Várom a kérdéseket.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Bár az utolsó felkérését a bizottságunk felé nem igazán értettem, hogy miben foglaljunk mi állást. Ha esetleg erre egy mondatot szánna, én azt nagyon megköszönném.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Biztos ön és önök is nyomon követik azt, hogy egyes social media-felületeken az időseket milyen támadás éri. Halálukat kívánják, azt mondják, hogy az a jobb, ha ők minél kevesebben vannak és hasonló megnyilvánulások. Szerintem ezt nem lehet szó nélkül hagyni.

Én a saját választókerületemben egy olyan jogvédő irodát állítottam fel, ahol minden ilyen bejelentésnek utánamegyünk, hiszen ez fenyegetés, hiszen ez a vonatkozó szabályokkal, az még hagyján, de az alapvető erkölcsi normákkal megy szembe.

ELNÖK: Miniszter Úr! Immáron több mint három éve elnöklöm a Népjóléti Bizottság üléseit, és itt senki nem kívánta soha az idősek, sőt senki halálát, ezt teljes biztonsággal állíthatom. Én úgy értékelem, amit ön itt az utolsó mondataiban a bizottság elé tárt, hogy az nem más, mint egy pártpolitikai propaganda. Kérem, hogy ezt mellőzze a bizottság ülésén. Ön a kormány minisztereként ül itt, nem pedig úgy, mint egy olyan képviselő, aki éppen a kampányát folytatja. Tehát adjuk meg a kellő tiszteletet a parlament és a bizottság előtt is a munkánkunk. Köszönöm szépen.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Ezt érthetem elnök úr részéről úgy, hogy tulajdonképpen azok a nyilatkozatok, amelyek megjelennek a különböző social mediákban, ezekkel kapcsolatban a Népjóléti Bizottság elnökének nincs álláspontja, hanem ezt...

ELNÖK: Miniszter Úr! Tájékoztatom, hogy most egy olyan miniszteri meghallgatáson vagyunk, ahol ön minden magyar minisztere. Az pedig, hogy...

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Minden magyar idős állampolgárért kérem ki.

ELNÖK: Így van. Az pedig, hogy ön itt most kampányt folytat, ez nem ennek a grémiumnak a terepe.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Ha ön kampányként kezeli azt, hogy az időseinket bántják, akkor az mélyen szomorú.

ELNÖK: Én azt kezelem kampányként, amit ön itt most az utolsó - sőt, majd erről fogok hosszabban is beszélni -, tehát, amit itt most hallottunk. Tehát én szeretném azt, ha megmaradnánk azon a terepen, ami a Népjóléti Bizottságnak a terepe, és ez nem más, mint az, hogy beszél arról, ami az ön minisztériuma által elvégzett munka. Erről sajnos nagyon keveset hallottunk, sokkal inkább hallottunk valamifajta propagandát, de nyilván majd erre itt a kollégáim ki fognak térni, ha úgy gondolják. Én megadom a szót és a lehetőséget a bizottság tagjainak, hogy reagáljanak. Önöké a szó. *(Jelzésre:)* Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter úrhoz szeretnék három kérdést intézni. Az egyik a magyar gyermekvédelmi törvénnyel kapcsolatos. Ugye tudjuk, hogy emiatt kötelezettségszegési eljárást kaptunk az Uniótól. Mit lehet erről tudni?

A második kérdésem, hogy az LMBTQ-jogok kapcsán kaptunk az Uniótól bizonyos javaslatokat a legutóbb. Erről szeretném kérdezni, hogy erre hogyan reagál a kormány, mi ezzel kapcsolatosan a véleménye.

A harmadik kérdésem pedig, hogy milyen eredményei látszanak már most a nemrég bevezetett Otthon Start programnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem miniszter urat, hogy egyben kíván-e majd válaszolni, vagy... *(Jelzésre:)* Egyben. Rendben van.

Kérdezem képviselőtársaimat ellenzéki oldalon, hogy kívánnak-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Egy kérdésem lenne az egyedülállók örökbefogadásával kapcsolatban. Az utóbbi időben történt egy jelentős változás. Azóta négy olyan politikus volt, aki felelős volt azért, hogy az egyedülállók örökbefogadásánál engedélyezzen. Az egyik a kegyelmi botrányba belebukott, jogász végzettségű Novák Katalin volt, utána a „PowerPointba beletört a bicskája” közgazdász Csák János; aztán egy ponton a gyermektelen jogász, Gulyás Gergely is jóváhagyó volt, és most legjobb tudomásom szerint az ön aláírása szükséges az egyedülállók örökbefogadásához. Hát azért négyből kettő csúnyán elhasalt, a maradék kettőnél sem igazán látszik, hogy milyen alapon döntenek ők gyermekek és gyermek után vágyó felnőttek sorsáról. Mikor tervezik végre visszaadni a szakmának a szakmai döntéseket?

Illetőleg én is kénytelen vagyok reagálni arra, amit elmondott. Nem igazán hallom, hogy követelné a kormány hatékonyabb fellépését a nők elleni erőszak, a családirtasok, a gyermekbántalmazások ellen. Arra kérem, hogy ha valóban minden magyar minisztere, akkor minden verbális és nonverbális bántalmazás ellen egyöntetűen lépjen fel. Amíg az önök kormánya aktívan tesz az ellen, hogy a nők elleni erőszak ellen érdemben fel lehessen lépni, például az isztambuli egyezmény ratifikálásának az elmulasztásával, például a kényszerláthatások betiltásának a mellőzésével, ameddig a családirtas lényegében alkotmányos védelmet élvez, mert egy szinten van az anya nő, az apa férfi, a család, az akármilyen szöveg a gyermekek életének és biztonságának védelmével, addig ön csak akkor tud minden magyar minisztere lenni, ha minden becélzott, minden támadott és minden veszélyben lévő csoport mellett egyaránt kiáll. Ameddig ez nem történik meg, addig valóban az ilyesmi csak kampányszöveg. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Selmeczi Gabriella... *(Jelzésre:)* Miniszter Úr!

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tisztelettel kérdezem elnök urat, hogy „családirtani” lehet a bizottságban? Tehát a családirtasról így lehet nyíltan beszélni, amikor én az időseknek kérem ki a tiszteletet, akkor pedig engem rendre utasít!

ELNÖK: Miniszter Úr! Egy kérdés hangzott el ön felé, majd gondolom, fog válaszolni.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Fogok, de keményen!

ELNÖK: Ez az ön dolga. Én azt kérem, hogy tartsa be a műfaj tisztességes szabályait ebben az esetben is. Eddig ez nem nagyon sikerült, emlékeztetném, jó? Tehát Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolót. A beszámolóban minden területet érintett miniszter úr, ami önhöz tartozik, és portfóliója a Népjóléti Bizottságnak.

Miután a Fidesz-KDNP ugye, 2010 óta többségben van a magyar Országgyűlésben, és részt veszünk a törvények meghozatalában, ezért javarészt tisztában vagyunk azzal a politikával, amelyet az Orbán-kormány is folytat. De ettől függetlenül külön szeretném megköszönni azt a nagyívű és alapos beszámolást, amelyet a különböző területeken a miniszter úr itt a bizottság elé tárt.

Azt pedig - hogy mondjam? - ne vegye személyes sértésnek vagy problémának, hogy egyébként a Népjóléti Bizottság elnöke milyen megállapításokat és kitételeket tesz. Ezt önnek mondom, hogy mi itt tapasztaljuk immáron több mint harmadik éve, hogy olyan, hogy hogyan kell a bizottságot vezetni, mi van leírva a házszabályban, ez az illető elnöknek nem okoz problémát, és az sem, hogy túllépje azt a hatáskört - szinte minden bizottsági ülésen meg is teszi ezt.

Miniszter úr, terveztem, hogy felteszem azt a kérdést, hogy az elmúlt években egy családra lebontva hány forinttal járt jobban egy család a Fidesz, illetve az Orbán-kormány családpolitikájának köszönhetően. Erre a kérdésre ön válaszolt többféle összehasonlításban is. Ezért inkább azt a kérdést szeretném feltenni, hogy miután a magyar családpolitika alapja törvényi alap, tehát törvényekben módosítunk, törvényekben írjuk elő, hogy milyen kedvezményben részesülnek a családok, figyelembe véve ellenzéki politikusok és ellenzéki szakértők kívánalmait, amiben azt mondják, hogy a magyar családpolitika olyan szempontból nem jó, hogy pazarló és konkrét javaslatokat fogalmaznak meg, hogy milyen támogatási formákat kell visszavenni, én kérdezem a miniszter urat, hogy mi az önök véleménye: egy adott esetben többségben ellenzéki, jelenleg ellenzéki pártok többségével létrejövő új parlament szimplán a törvények módosításával visszavonhatja ezeket a családpolitikai intézkedéseket? Én nagyon komolyan teszem fel ezt a kérdést, hiszen, ha az ember a social media oldalaira felmegy, akkor egészen konkrét javaslatokat olvashat diplomás, szakképzett, magukat ellenzéki politikusnak mondó emberektől, hogy mikor milyen támogatási formákat kell visszavonni. Megjegyzem, nem tartom valószínűnek, hogy a jelenlegi ellenzéki pártok többségbe kerülnek, viszont ezt fontos feladatunknak tartjuk, hogy a kampány folyamán tudassuk majd az állampolgárokkal, hogy mi között lehet választani.

A második kérdésem azzal kapcsolatos, hogy ugye, nemrég volt a parlamentben egy vitanap a gyermekvédelemről, ahol sokat foglalkoztunk a digitális gyermekvédelemmel, főleg a Mi Hazánk egyik képviselője foglalkozott hosszabban ezzel a kérdéssel. Miniszter úr a minisztériumában nagyon aktívan foglalkozik a digitális immunerősítő projekttel, és ha jól tudjuk, roadshow-t is indítottak a munkatársaival. Mi szívesen vennénk, ha erről a programról, erről a roadshow-ról beszélne a miniszter úr, és mondana egy pár szót.

A végén egy kicsit az Európai Uniót érintő kérdést hadd tegyek fel! Személyes tapasztalatunk nemcsak nekem, hanem képviselőtársaimnak is, hogy ha külföldi delegációt fogadunk vagy külföldön vagyunk, és beszélünk a magyar családtámogatási rendszerről, akkor - elnézést, pestiesen szólva - leesik a külföldi politikusok álla, és szinte hihetetlennek tartják, hogy Magyarországon hányféle formában és milyen módon segítjük a családokat, illetve, hogy milyen módon támogatjuk azt, hogy vállaljanak gyermeket, minél korábban vállaljanak a házaspárok gyermeket.

Azt a kérdést szeretném önnek feltenni, hogy - a magyar kormány missziójának tekinteti, és - van-e eredménye annak, nyitott fülekre talál-e a kormányfőknél, illetve a szakpolitikusoknál, minisztereknél az, hogy Magyarországon milyen politika van. Azt elvértve olvashatjuk, hogy egy-egy miniszterelnök vagy elnök dicsérőleg nyilatkozik a magyar családpolitikáról, de most megfogalmazom keményen: látunk arra példát, hogy ez irányba mernek tenni lépéseket az európai uniós politikusok? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Jószándékúlag nem akartam félbeszakítani nagyívű hozzászólását (*Dr. Selmeczi Gabriella: Nem is tehetné.*), de tájékoztatom, hogy az ülés vezetésének kritizálása továbbra sem megengedett még az ön számára sem. (*Dr. Selmeczi Gabriella: És visszaélni sem szabad ezzel.*) Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni? (*Jelzésre:*) Dr. Komáromi Zoltán alelnök úr, ön a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen a beszámolót. Tulajdonképpen egy olyan érzésem alakult ki, hogy jó néhány statisztikai adat - hogy mondjam - szelektált odavetítése és minden egyes gesztusa arra irányult, hogy gyakorlatilag bebizonyítsa, hogy Magyarország Európa legcsaládbarátabb országa. Az a baj, hogy amikor az ember, főleg, ha vidékre megy, nagyon sok helyen szembejön az a lakossági vélemény, hogy minden adócsökkenés, minden, családokat az adó szintjéről segítő kormányzati szándék ellenére nem tudnak egzisztenciálisan egyenesbe kerülni a családok. És ahogy ön is említette, igazából a lakhatás, az egzisztencia és a gyerekvállalás egy elég fura hármasban van, és mivel ez a kormány szinte kizárólag a tulajdonalapú lakhatást támogatja, ez gyakorlatilag pont a vidéken elhelyezkedni kívánóknak vagy - megfordítom: azoknak a - vidéki városoknak okoz problémát, akik szeretnének szakembereket letelepíteni adott körzetben - itt most egészségügy, oktatás, nagyon sokféle szakma is számításba jön -, de mivel az állam az ilyen - nem jó szó rá, de - szolgáltatilakás-típusú lakhatásokat nem nagyon támogatja, ezért ezek a fiatal szakemberek természetesen abba az irányba fognak elmenni - nagyobb városokba, fővárosba -, ahol ezt a lakhatási problémát könnyebben meg fogják tudni oldani. Most nem megyek bele abba, hogy egy - nem nevezek meg megyét, benne levő - kisvárosban, 30-40 ezer fős kisvárosban milyen színvonalú gimnáziumi vagy általános iskolai oktatás van. Vagy például, hogy saját szülővárosomat említsem, egy méltán, szinte nemzetközi hírű drámatagozatot hogy nyírt ki az elmúlt 3-4 évben az egyébként fideszes önkormányzati képviselőként is regnáló igazgatónő.

Nagyon fura volt hallani a családpolitika és a demográfia kapcsolatában egy harmincéves történetet. A Bokros-csomag, tehát 2025-ben a Bokros-csomagra visszautalni, az azt jelenti, hogy az illető nem nagyon volt tisztában azzal, hogy a Bokros-csomag miért jött létre. Mindnyájan szídtuk annak idején, és mindnyájan láttuk annak a veszélyeit és a hatásait, de ennek azért a nagy része tíz év alatt megszűnt. Hogy pont ez az egy aspektus maradt a magyar családpolitikán ütött, Titanic-jéghegy nagyságú seb, ezt egyszerűen nem tartom komoly dolognak, és igazából én - hogy mondjam - ezt nagyon-nagyon-nagyon furcsának éreztem.

A következő kérdés, ami szintén megütötte a fületem, a szakképzés és az egyetemek. Én azért 43 évet ledolgoztam az egészségügyben, és igazából az utóbbi években, de mondhatom azt, az utóbbi 10-15 évben, az egészségügy legkruciálisabb problémája az alulfinanszírozás mellett a szakdolgozók hiánya lett. Mivelhogy teljesen átalakult az egészségügyi szakdolgozói képzés rendszere, és igazából megszűnt az a tradicionális oktatási mód, ami egy kisváros szintjén biztosította az adott térség, adott járás, adott város egészségügyi intézményeinek és alapellátásának az utánpótlását évről évre, mondjuk, ilyen 40-50-es nagyságrendben, ezzel párhuzamosan az is saját tapasztalat, hogy a jelenlegi egészségügyi szakiskolai képzésből sokkal nehezebben tudnak a leérettségizett diákok továbbtanulni. Erre majd számokat kérek, az én évfáratom '73-ban érettségizett, mondjuk, egy '73-75-ös, mondjuk, egy '80-85-ös és mondjuk, a most három éve egészségügyi szakiskolában végzett gyerekek hány százaléka vagy darabra hány nyert felvételt orvosegyetemre, orvosi karra, gyógyszerésztudományi karra, védőnőnek, illetve más egészségügyi főiskolai karokra? Mert mindenhol az a tapasztalat, és - nagyon sok emberrel beszélve - számomra az szűrődött le, hogy igazából nem készíti fel a jelenlegi iskolarendszer ezeket a gyerekeket, fiatalokat arra, ha ő később jött rá, hogy felsőfokú tanulmányokat szeretne. Az pedig, hogy az egyetemeink Európa élvonalába kerültek az elmúlt években, azért erre is szeretnék számokat látni, mert annyira azért megint csak nem látom ezt a trendet.

Az utolsó, amihez hozzászólnék, amit elnök úr is mondott. Ön használta azt a jelzőt, hogy sunyi és nem is tudom, a többit már nem írtam föl. De úgy aposztrofálni egy social mediában akár többször is leírt dolgot, hogy nem nevesíti, hogy ki vagy kik mondták ezt, hanem zusammen az ellenzékre rátolni ezt, és a mi józan ész által vezérelt tevékenységünket bírálni vagy megjegyzéssel illetni, hogy mi nem léptünk fel ez ellen... Én úgy gondolom, hogy konkrét információ, konkrét személyhez vagy társasághoz kötve kezelhető. Így, hogy valaki valamikor, valahol valamit írt, ezzel az ember nem tud mit kezdeni, mert nem olvassa végig ától cettig a social media valamennyi bugyrát. A saját buborékjába meg vagy bekerül valami vagy nem. Ezek szerint az ön buborékjába ez bekerült. Az enyémben nem. Tehát én nem láttam az elmúlt három-öt évben ilyenre vonatkozót. De amennyiben ezt pontos adatokkal alá tudja támasztani, nagyon szépen megköszönöm. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Dr. Kovács József alelnök úr jelentkezett szólásra. Őné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is köszönöm a beszámolóját miniszter úrnak. A kérdésem az lenne, hogy mennyire látja eredményesnek a kormány családpolitikai intézkedései között az otthonteremtési programot. Vannak-e ennek már esetleg kézzelfogható eredményei, és milyen távlatokat nyit meg egyúttal a magyar emberek számára?

Nem tisztem, de mégis, ha megengedhető, reagálok két mondatban Komáromi Zoltán képviselő úr és kollégám által felvetettekre. Én úgy ítélem meg, hogy az otthonteremtési program és a saját tulajdonban való lakhatás nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy szolgálati lakások és egyebek álljanak rendelkezésre bizonyos hiányszakmák területén, akármilyen kicsi településen is. A képviselőségem 16 éve alatt számos településen építettünk is új szolgálati lakásokat, vagy újjátítottunk fel nagyon sokat. Ez egy folyamatos program. De hogy az otthonteremtés irányában a magyar embereknek elemi igénye van, erre mi sem jobb példa, hogy az otthonteremtés iránti igény húzta tulajdonképpen bele a devizahitelesek is abba a problémába, mert szerettek volna saját lakáshoz, saját otthonhoz jutni, és egy nagyon komoly zsákutcába

kerültek, amelynek az utóhatásai még a mai napig is érezhetőek, a Parlament falai között is látjuk ezt. Ez lenne a kérdésem miniszter úrhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm alelnök úr. Kovács Sándor alelnök úr, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Én nagy tisztelettel szeretném megköszönni a sok-sok szerteágazó, a minisztérium sok szálon függő társadalmi problémákat megoldani szándékozó és megoldott feladatait.

Én az szja-kedvezmények kapcsán azt szeretném megkérdezni, hogy a 25 év alattiak szja-mentessége milyen összegben, illetve milyen nagyságban tudja támogatni ezt a korosztályt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Hornung Ágnes képviselő asszony, öné a szó.

HORNUNG ÁGNES (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, és nagyon köszönöm a miniszter úrnak is a beszámolót. Volt itt szó arról, hogy mit gondolnak a magyar családpolitikáról, és szerintem úgy lehetne mély kontextusba helyezni, és ezt a sok kritikát, amit kapunk esetleg a csökkenő születésszámokra, megmagyarázni, vagy legalábbis képbe helyezni, hogy Európa vagy akár a világ többi országában hogyan állnak a születések, és ott hogyan mozognak a trendek a magyarhoz képest. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Horváth László képviselő úr, öné a szó.

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Így előljáróban csak annyit, ahogy a mondás is mondja, hogy a soknál mindig van több, és mindig mindent lehet jobban csinálni. De ezt figyelembe véve azt azért nehéz megcáfolni, hogy az Orbán-kormányok ciklusokon keresztül mennyire elkötelezett családtámogatási és gyermekvállalási politikát folytatnak, mert az intézkedések felsorolása is hosszú időt venne igénybe. És persze önök mondhatják, hogy jó, ez még nem elég, ennél több kell. Na de hogy azt a nem eleget sem tudták támogatni! És ne mondják azt, hogy salátatörvényekben voltak elrejtve, mert a gyermekvédelmi törvény nem volt salátatörvényben elrejtve. Lehetne még folytatni a sort, de hogy soha semmi nem volt jó, úgy gondolom, hogy sajnálatos. Mert ezzel együtt lehetett volna mondani, hogy ez nem elég, több kéne még, de ez is valami. De az, hogy semmi, azért erős túlzás ezt mondani.

A miniszter úr is sorolta, hogy hány meg hány intézkedéssel segítjük például a fiatalok pályakezdését, otthoneremtését, családalapítását. Hát hosszú a sor. Én ebből egyre szeretnék rákérdezni, mert csak egy félmondatnyi terjedelemben hangzott el a munkáshitelnek a kérdése, hogy mik a tapasztalatok, mert ez egy viszonylag új intézkedés.

Egy másik dologra is szeretném felhívni a figyelmet. Én az elmúlt napokban nagy örömmel vettem azt a hírt, hogy a minisztérium a szakképzési intézményekben kortárs segítő programot indít. Ez egy nagyon fontos dolog, mert a napjainkban a fiataloknak segítséget nyújtani sokszor a kortárs segítőkön keresztül lehet a legjobban és hatékonyabban, mert a kortárs segítő felé nyilvánul meg az a bizalom és az a közvetlen és nyílt kommunikációs tér, amiben a fiatalok a saját problémáikról, vagy akár az általuk nehezen megélt élethelyzetekről egyáltalán hajlandóak beszélni, és hajlandóak elfogadni segítő tanácsukat vagy a segítő lépéseket.

Én azt tudom mondani, hogy a kábítószer elleni küzdelemben is azt látni - és ezt nagyon sok helyről halljuk -, hogy a kortárs segítőknek a megjelenése nagyon jelentősen segítheti a kábítószerrel szembeni prevenciót. Szeretném kérdezni a miniszter úrtól, hogy a kortárs segítő programban lát-e lehetőséget arra, hogy a kábítószer-ellenes prevenció is megjelenjen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Először egy félreértést tisztáznék Kovács József kollégámmal, ugyanis én az állami szerepvállalást hiányolom a bérlakásépítéseknel. Ha csak az önkormányzati erőforrásokra számítunk, akkor jóval kevesebb ilyen lakás fog épülni. Ez már csak egy matematikai alap.

A másik pedig, hogy most jutott eszembe, hogy a nyugdíjasoknál, a nyugdíjasok megbecsülésénél szóba került az ételmisszer-utalvány. Azért tájékoztatnám miniszter urat, hogy ma december 1-je van, és a nyugdíj mellett dolgozók - tehát, akiknek le kellett mondania az öregségi nyugdíjukról, és helyette nyugdíjpótló támogatást kaptak, és ők kimaradtak ebből az utalványrendszerből - több mint egy hónapja egy olyan kormányzati ígéretet kaptak, hogy ezt a hiányt pótolni fogják. A mai napig még ezek a nyugdíjas kollegák nem kapták meg ezt a 30 százalékos utalványt. Karácsony előtt azért jó lenne utánanézni, hogy... *(Jelzésre:)* 30 ezer forintos ételmisszer-utalványt. Tehát jó lenne, ha még karácsony előtt ezt a pótlást sikerülne rendezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyen igényt nem látok, ezért tájékoztatom a bizottságot, hogy én is hozzá kívánok szólni, és a hozzászólásom időtartamára átadom a szót a szokott módon dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Dr. Kovács József, a bizottság alelnöke átveszi az ülés vezetését.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Átveszem az ülés vezetését, és elnök úrnak megadom a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm. Miniszter úr, én elég udvariatlan módon, amikor ön befejezte az exozéját, már jeleztem, hogy egy kicsit kétségbe vagyok esve. Az a helyzet, hogy hirtelen én azt hittem, hogy nem jó terembe tévedtem be, hogy egy fideszes választókerületi toborzón, egy kampányrendezvényen vagyunk, hogy nem a kultúráért felelős miniszter beszámolóját hallgatjuk, hanem egy olyan pártpolitikusét, aki ráadásul a szélsőjobbnak beszél. Miniszter úr, ön kirekesztő. Nem is kicsit. Ön ezt nem tehetné meg! Ön minden magyar minisztere kell hogy legyen! A magyar kultúrának része az, hogy léteznek olyan családok, amelyek egyedülállóak, akiknek nincs gyereke, de ön őket egyszerűen nem veszi emberszámba. Ön úgy beszél, mintha ők nem léteznének, ön úgy beszél, mintha azok az emberek, azok a családok nem magyarok lennének, mintha másodrangú állampolgárok lennének. Ön a lehető - hát, hogy is mondjam - legmélyebb uszítást fogalmazta meg. Én néztem az órát: ön az első fél órában semmi mást nem csinált, csak az Európai Uniót szidta *(Dr. Selmeczi Gabriella: Kampányszövegnek sem rossz.)*, az Európai Uniót szidta. Képviselő asszony, én is meghallgattam becsülettel. Nem volt könnyű. Kérem, tegye meg ön is, jó? Ez nem az a műfaj, ahol mi egymással beszélgetünk. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Nem is önhöz szóltam.)*

Miniszter úr, én hallgattam már egy párszor, én tudom, hogy ön mire képes, de ön most túllépte azt a szerepet, ami egy miniszter szerepe lenne. Arról nem is beszélve, hogy mindamellett, hogy egy nagyon csúnya, kirekesztő és mondhatnám azt is, hogy uszító szöveget hallhattunk öntől, ráadásul nagyon távol járt a valóságtól. A Bokros-csomag 1995-ben volt, hölgyeim és uraim, hát miről beszélünk? Miközben tudjuk azt nagyon jól, hogy az úgynevezett termékenységi arányszám az elmúlt éviről az ez évre, 1,39-ről 1,31-re csökkent. Tudjuk azt, hogy 1952 óta nem csökkent Magyarország lakosság száma 9,5 millió alá. Ehhez képest ön ezt most úgy állítja be, mintha valami siker lenne. Ez az egyik legnagyobb kudarca önnek, miniszter úr. Ez nagyon nem sikerült, és lehetne sorolni, lehetne sorolni tovább.

ELNÖK: Elnök úr, elnézést kérek, bocsánatot kérek, Selmeczi képviselő asszony ügyrendi kérdésben... *(Dr. Selmeczi Gabriella: Csak szót kértem. - Dr. Buksza Zsolt: Félbeszakítani nem lehet.)* Nem lehet, jó, utána.

VARGA ZOLTÁN (DK): Tehát akkor folytathatom, alelnök úr?

ELNÖK: Igen.

VARGA ZOLTÁN (DK): Tehát az, amikor ön azzal próbál takaródnizni, hogy a Bokros-csomag miatt nem születnek itt most ma, az orbáni Magyarországon gyerekek, akkor a valóság az, hogy az orbáni világ elüldözte a fiatalokat Magyarországról az elmúlt 15 évben. Az én lányom is két kislánynak adott életet Hollandiában. Önök miatt mentek el.

De beszéljünk akkor arról, hogy hogy is állnak a magyar családok! A propagandával ellentétben azt tudjuk, hogy a magyar családok, a magyar emberek egyharmada nem tud kifizetni egy 100 ezer forintnál magasabb, hirtelen jött kiadást. Elromlik a hűtője, elromlik a mosógépe, nem tudják egyszerűen kicserélni. De mondok egy másik számot, amire szintén nem tért ki, és kíváncsi vagyok, hogy mi önnek erről a véleménye. A magyar emberek 50 százaléka nettó 392 ezer forintnál kevesebb jövedelemből él havonta. Azt gondolom, hogy ez a valóság. Ez az, ami mutatja, hogy hogy is áll valójában most a magyar családok helyzete, és ez drámai.

Miniszter úr! Ön az expozíciójában nagyon sokszor említette az Idősek Tanácsát. Lehetne-e azt tudni, hogy az Idősek Tanácsa kikből is áll, ki delegálta őket, és ki kérte fel őket erre a feladatra? Mint ahogy sokat hallhattunk arról, hogy az Európai Szociális és Gazdasági Bizottságba 12 főt delegált Magyarország, és ebből 4 civil szervezet. Ki ez a négy civil szervezet, és őket is ki kérte fel erre a feladatra?

Lehetne még hosszasan folytatni, sorolni ezt a beszélgetést, a kérdések és a problémák sorát, az viszont teljesen biztos, hogy ha csak a születések számát nézzük, és nem hosszú évekre vagy évtizedekre visszamenőleg, csak a múlt évet hasonlítjuk össze, az előző évet az idei évvel: 7,1 százalékkal kevesebb gyermek született, mint tavaly. Miniszter úr, ez az önök felelőssége, konkrétan az ön egyéni kudarca. Kérem, hogy ezt vegye figyelembe! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Visszaadom az elnöklést, és miután az én időmben kért ügyrendiben szót Selmeczi Gabriella, kérném elnök urat, hogy adja meg a lehetőséget.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi vissza.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Természetesen. Képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Nem ügyrendi kérdésben, hanem hozzászólni kívánok.

ELNÖK: Képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. A legmesszebbmenőkig visszautasítom a Népjóléti Bizottság elnökének azon szavait, amellyel a miniszter urat illette, mely szerint kirekesztő volt miniszter úr, uszító volt miniszter úr. Tehát szeretném ezt visszautasítani. Idáig - nagyon szépen kérem, hogy a magyar parlamentben, főleg a Népjóléti Bizottságban - ne menjünk el, hogy ilyen szavakat használunk! Idáig nem lehet elmenni. Nem beszéltem és más sem beszélt róla, mi azt is botrányosnak tartjuk, illetve politikai pankrációnak tartjuk, amit körülbelül két héttel ezelőtt ön és ellenzéki képviselőtársai műveltek, amikor itt volt a magyar kormány egyik...

ELNÖK: Képviselő asszony, kérdezem, hogy velem kíván párbeszédet folytatni, vagy kérdése van, hozzászólása van a miniszter úr expozéjához? Mert ha ez nem, akkor meg fogom vonni öntől a szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Ilyen szintre nem tudnék menni, miniszter úr felé mondtam, hogy visszautasítjuk a Népjóléti Bizottság elnökének szavait, amelyek minősítő szavak voltak miniszter úrra vonatkozóan. És miután önök is a magyar kormány tagjai (*A miniszter mellett ülő államtitkárokhoz fordulva:*), ezért csak mondom, hogy azt is visszautasítjuk és sajnálatosnak tartjuk, ami történt itt a magyar kormány egyik államtitkárával, hogy egyébként a tisztségében lévő Népjóléti Bizottság elnöke és ellenzéki képviselőtársai üvöltve...

ELNÖK: Képviselő asszony, ön most ott folytatja, ahol az előbb figyelmeztettem. Kérem, ezt ne folytassa itt tovább! Amennyiben van konkrét kérdése a miniszter úrhoz, vagy a miniszter úr felvetéseihez van konkrét és egyértelmű információja, akkor ezt tárja a bizottság elé! Ha mindösszesen csak arra korlátozódik az ön hozzászólása, hogy az én ülésvezetésemet próbálja itt bármilyen módon kritizálni, akkor ezt fejezze be!

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Csak kérdezni szabad, tehát véleményt nem lehet a Népjóléti Bizottság ülésén alkotni?

ELNÖK: Természetesen véleményt alkotni lehet a napirendi ponttal kapcsolatban, de ön ezt nagyon jól tudja.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Akkor tisztelt Miniszter Úr! A napirendi ponttal kapcsolatban még van egy határozott véleményünk: egyetértünk önnel, és kiállunk amellett, hogy minden tisztelet és megbecsülés megilleti idős honfitársainkat, és elítélünk minden olyan megszólalást, legyen szó bárkiről és - bárhol lehet ezt olvasni, akár a social médián, akár névvel, akár név nélkül -, elítélünk minden olyan megszólalást, amely tiszteletlen idős honfitársainkkal kapcsolatban abból az okból kifolyólag, hogy ők idősek. Köszönjük szépen még egyszer a részvételét és a beszámolóját. Köszönöm.

ELNÖK: Természetesen ehhez én magam és szerintem kollégáim is csatlakoznak. Elutasítunk mindenféle olyan megszólalást, amely bárkit, nemcsak az időseket, hanem bárkit emberi méltóságában sért vagy megaláz.

Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólást nem látok, így megadom miniszter úrnak a lehetőséget a reagálásra. Miniszter úr, öné a szó.

Hankó Balázs válaszadása

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Ha jól értem elnök urat, akkor ön elítéli önmaga, néhány perccel ezelőtti megszólalását.

ELNÖK: Miniszter úr, én azt hittem, hogy ...

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Személyemben sértett.

ELNÖK: Nem gondolnám.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Személyemben támadott, személyemben sértett.

ELNÖK: Én úgy gondolom...

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Én személyében senkit soha nem sértettem. Amikor az Európai Bizottságról alkottam véleményt, egy bizottsági döntésről, nem személyről és nem személyekről alkottam véleményt. Ön az elmúlt percekben személyemről alkotott véleményt. Innen válik teljesen egyértelművé, hogy milyen tőről fakad az a közbeszéd, amely az időseinket is érinti. Ezek után megengedi elnök úr...

ELNÖK: Miniszter Úr! Én nem gondoltam, hogy önnek vannak mondatértelmezési problémái...

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: ...akkor továbblépnék.

ELNÖK: ...de ezek után most már ebben is csatlakoznom kell. Természetesen nem személyében sértettem - mint ahogy soha senkit -, egyszerűen csak tájékoztattam arról, hogy ön a beszédében valójában milyen módon érintette akár az Európai Uniót, akár azokat a magyar embereket, akik ön szerint nem érdemesek arra, hogy a kormány képviselje őket. Szerintem ez szégyen. Ne forgassa ki a szavaimat!

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Szerintem az szégyen, elnök úr, hogy ön így beszél egy bizottsági ülésen a magyar kormány miniszterével! De akkor lépünk tovább az adott kérdésben.

Ön szerint pártpolitikai propaganda a magyar családtámogatás. Ezzel akkor egyértelműen tudok válaszolni Selmeczi Gabriella képviselő asszony azon kérdésére, hogy ha az megvalósulna, hogy a DK más hasonlórú politikai formációkkal hatalomra jut, tekintve, hogy a magyar családtámogatási rendszert a kormány pártpropagandává tette, egyértelmű, hogy a jelenlegi jogszabályokban foglalt, a magyar családok

támogatását biztosító intézkedéseket - ahogy ezt az országjelentésben is, amelyet az Európai Bizottság tesz, olvashatjuk - eltörölné.

A harmadik pontban Komáromi Zoltán képviselő úrnak grafikai áttekintést adok. *(Felmutat egy dokumentumot.)* Ön említette, 30 évvel ezelőtt volt a Bokros-csomag. Ha statisztikai adatokkal kapcsolatosan kíván vitát folytatni, akkor biztos tudja, képviselő úr, hogy ma az édesanyák első gyermekük vállalásának átlagos életkora mennyi: 29,5 év. Tehát azt a logikai következtetést ebből le nem vonni, hogy a 30 évvel ezelőtt történt Bokros-csomag következtében meg nem született édesanyák jelen pillanatban most szülnék az első gyermeküket, nem is értem hogyan lehet így összefüggéstelenül tényeket egymástól szétszakítani. Ha meglátjuk és megnézzük, hogy 2010 óta hogyan csökkent a születés...

ELNÖK: Miniszter Úr! Nem akarnám félbeszakítani, de tudja, a házelnöknek van egy olyan rendelkezése, hogy amennyiben szeretne demonstrálni, azt előre kell kérelmezni.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Tehát most elnök úr ezt komolyan gondolja...

ELNÖK: Nem, én természetesen lehetőséget adok...

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: ...hogya a 20-39 éves nőkre jutó születések, a szülőképes korú nők számának...?! Tudja mit, elnök úr? Tudom fejből a számokat! Csak gondoltam, hogy a megértés kedvéért abban az esetben, ha illet mutatok, akkor talán jobban átmegy az üzenet. De akkor mondom ezeket a számokat fejből.

2010-hez és 2024-hez képest 322 ezerrel csökkent a szülőképes korú nők száma. Innentől már szintén csak egy logikai továbblépést jelent az, hogy ha kevesebb szülőképes korú nőnk van, akkor a kevesebb szülőképes korú nő sajnálatos módon, ha még annyi gyermeket is vállal - több gyermeket vállalnak már, mint 2010-ben vállaltak -, akkor is kevesebb gyermek fog sajnós születni. És innentől, amikor önök elhatárolódnak a Bokros-csomagtól, értem-én, ezt miért teszik: mert jelen pillanatban hasonló adókedvezményekkel és adómegszorításokkal válaszolnának mindazokra a családtámogatási rendszerekre, amelyek ma Magyarországon elérhetőek. *(Dr. Komáromi Zoltán: Kik?)* Megértem én ezt az elhatárolódást, de innentől azt kell látni, hogy az akkori Bokros-csomag döntésének milyen jelen pillanatra gyakorolt hatása van. Ezek után engedjék meg, hogy az adott kérdésekre részleteiben is válaszoljak. Menjünk végig!

Mészáros József kérdésére az alábbi válaszokat adom. *(Dr. Komáromi Zoltán: Lajos!) János, bocsánat! (Dr. Komáromi Zoltán: Lajos!)*

ELNÖK: Tibizze nyugodtan! *(Derültség.)*

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Lajos, bocsánat! Én kérek elnézést!

ELNÖK: És mi is.

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Engedtessek meg, hogy az elmúlt néhány perc felindultságából adódóan történt, ezért elnézést kérek. *(Dr. Komáromi Zoltán: Ne indulj fel.)*

A gyermekvédelmi törvény. Ott úgy áll a kötelezettségszegési eljárás, hogy 16 ország és az Európai Bizottság áll perben Magyarországgal. Már eleve ez egy nonszensz, hogy akkor, amikor mi azt mondjuk, hogy a gyermekek nevelése ezekben a kérdésekben elsődlegesen a szülő felelőssége, akkor 16 európai uniós ország azt mondja, hogy a média genderörülete, az iskolák genderörülete egy követendő modell. Ebben mi egy tapodtat sem engedünk. A főtanácsnoki véleményből számítható, hogy vélhetően mi lesz az Európai Bíróság ítélete; ebben a kérdésben egyetlen egy pontot sem engedünk a továbbiak vonatkozásában.

Az Otthon Start programról kérdezett, az jól áll. Tehát nem is értem, miért fix 3 százaléknak hívják, én már csak „max” fix 3 százaléknak hívnám, hiszen 2,85 százalékos hitel is elérhető. Kedvezőbb, mint az albérleti megoldás, de majd visszatérek az albérlet kérdésére is, amely egy későbbi kérdésben előjött. Azt mondhatjuk tehát, hogy 8500 elbírált hitelkérelem, átlagosan 34 év, tehát sikerült, hiszen bár kortalan az Otthon Start program, de mégis a fiatalok irányában erőteljes az érdeklődés. 33 millió forintos átlagos hitelösszeg kihelyezése történik ezeknek az eseteknek a jelentős részében. Ahogy említettem már, 11 ezer nemzetgazdasági szempontból kiemelt lakás engedélyezése történt meg, és ennek a négyzetméterárnak megfelelő limitációval kell a lakásprojektek 70 százalékanak rendelkeznie. Tehát azt számoljuk, hogy az Otthon Start program a továbbiakban is sikeres lesz, és kapcsolódik azzal a CSOK Plusz programmal, vagy azzal a Falusi CSOK programmal, amelynél még a további kedvezmények az együtt történő felvétel esetében erre támogatást nyújtanak.

Sebők Éva képviselő asszony esetében... *(Sebők Éva: Egyedülálló örökbefogadása.)* Tudom, tudom, csak most a családirtáson gondolkoztam. Tehát ön azzal vádolja a kormányt, hogy családirtó? *(Sebők Éva: Még véletlenül sem ezt mondtam.)* Érdemes visszaolvasnia majd az írásbeli jegyzőkönyvet. *(Sebők Éva: Vissza fogom.)* Ha megengedi, megkérdezném, hogy ön a magyar családtámogatások rendszeréről szóló törvényjavaslatokat támogatta-e. *(Sebők Éva: Jelentős részüknél még nem voltam képviselő. De akkor beszéljessünk, tehát...)*

No, akkor, ha ezek után tovább megyünk, hogy a családokat ki és hogyan támogatja, akkor az egyedülálló örökbefogadásával kapcsolatosan azt a tényt kell önnek közölnöm, hogy 2020. szeptember 1. napjától 243 kérelemből 242 miniszteri hozzájárulás született. Ha az elmúlt éveket nézem, akkor a tavalyi évben 39, az idei évben már 42 miniszteri hozzájárulás született az egyedülálló örökbefogadásával kapcsolatban.

Ha a kapcsolati erőszakról kell beszélnem, egyértelmű állásfoglalás, hogy a kapcsolati erőszak minden formáját mindenkor és mindenhol elítéljük. Álljanak itt tények, hogy a kapcsolati erőszak vonatkozásában hogyan álltunk 2010-ben, és hogyan állunk 2025-ben. Háromszorosára növeltük a kapcsolati erőszak áldozatait segítő ellátórendszert. 2010-ben 12 krízisközpont volt, 6 félutas ház, 1 titkos menedékház. Most 20 krízisközpont, 8 titkos menedékház, 20 félutas ház és 7 kríziskezelő ambulancia segíti az áldozatokat, és ennek tényszerűen a finanszírozását is ebben az arányosságban növeltük meg.

Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak a... *(Sebők Éva: Nem válaszolt a kérdésemre.)* Tessék parancsolni?

ELNÖK: Képviselő asszony azt kéri, hogy a kérdésre válaszoljon, legyen szíves!

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: A kapcsolati erőszakról kérdezett, a kapcsolati erőszakra válaszoltam *(Sebők Éva: Mikor adják vissza a szakmának?)* elvi és mindezek kapcsán konkrét tényállításokkal. Elhiszem, hogy nem biztos, hogy ön a tényeket elfogadja, de azt mondani, hogy nem válaszoltam

a kérdésre, az nem igaz. *(Sebők Éva: Az kérdés az volt, hogy mikor adják vissza a szakmának az egyedülállók örökbefogadásának az elbírálását.)* Jelen pillanatban egy ilyen szabályozás van, amely szabályozás vonatkozásában - mint ahogy generálisan is ismertettem - a 243 kérelemből 242 esetben hozzájárulás történt, és ezt a hozzájárulást a családjáért felelős miniszter teszi meg. *(Sebők Éva: Tehát azt mondja, hogy ez továbbra sem marad szakmai döntés, nem tervezik, hogy visszaadják a szakmának?)* Amennyiben úgy gondolja, hogy a miniszter hoz nem szakmai döntést, én ezt vitatom, mert egy adott kérdésben azért engedtessek már meg, hogy a miniszter szakmai döntést tudjon hozni, így a szakmai döntésnek a megfelelése fennállna.

ELNÖK: Természetesen továbbra sem bizottsági műfaj az ilyen párbeszéd, tehát én hagytam azt, hogy ez az értelmezés lemenjen, de gondolom, hogy akkor ez itt meg is áll. Köszönöm szépen. *(Sebők Éva: Milyen vicces fickó!)*

HANKÓ BALÁZS kultúráért és innovációért felelős miniszter: Én köszönöm. Akkor Selmeczi Gabriella képviselő asszony kérdéseire mennék tovább. Itt azt gondolom, hogy az ellenzék az Európai Bizottság országjelentéséből, az Európai Bizottság által drive-olt jogállamisági vitákkal kapcsolatosan milyen állásponton van, nem kérdés: a DK is és a TISZA is a családi adókedvezmény elvételére, a rezsicsökkentés elvételére, az árrésstop és a kamatstop elvételére és erre vonatkozóan a jogszabályok módosítására készül, hiszen nekik az országjelentés az az itiner, amiből dolgoznak.

A digitális gyermekvédelem kapcsán óriási vita volt az iskolákban a mobiltelefon-használat kapcsán. Óriási vita volt. Ma ott állunk, hogy az ellenzéki képviselők részéről is egyetértés van abban, hogy ez egy helyes döntés volt. Igenis, a digitális gyermekvédelemre szükség van. A digitális gyermekvédelemre szükség van, és az, hogy a Gyermek- és Ifjúsági Alapból is mindezekre forrásokat fordítunk, az egy kiemelt terület, és az, hogy ezt a szabályozást egyre erőteljesebbé tegyük, ez is egy kiemelt téma és kiemelt terület.

A nemzetközi erőteréről, a genfi konszenzusról tettem említést. Azt látom és azt gondolom, hogy jelen pillanatban a genfi konszenzus tud lenni az a nemzetközi együttműködés, amelybe egyre több európai országot léptetünk be. Itt lényeges azt mondani - ha még egy európai példát mondanék -, hogy Szlovákia alaptörvénye is hasonlóan fogalmaz a családról, hasonlóan fogalmaz a férfi és a női nemről, mint ahogy ezt Magyarország teszi. Azt gondolom, hogy a környező országokban is hasonló családvédelmi intézkedések lesznek.

Komáromi Zoltán képviselő úr Bokros-csomagra vonatkozó kérdését megválaszoltam. Éppen ebből a szempontból nehéz nekem azt továbbvinni, hogy ezek után a statisztikai adatoknak milyen metszetét adjam, amelyben ezeket az egyértelmű összefüggéseket a továbbiakban is be tudom mutatni, még akár az ezt segítő ábrák nélkül is.

De hogy miért áll ki a kormány az önálló otthon mellett? Erről nem beszéltem a bevezető expozémban, de tőzből kilenc magyar saját otthonban szeretne élni, és mi nem úgy gondolkodunk, hogy van egy megrendelés az Európai Bizottságtól vagy európai frakcióktól, és akkor annak megfelelően formáljuk a magyar politikát, mi úgy gondolkodunk, hogy ami a magyar nemzet, a magyar közösség értékválasztása, ez alá az értékválasztás alá rendezzük a célválasztásunkat és az eszközválasztásunkat. Ennek megfelelően a CSOK Plusz, a Falusi CSOK és igen, a fix 3 százalékos otthonteremtési program is szerveződött. Az, hogy nincsenek olyan vidéki lehetőségek, ahol az ingatlan rendelkezésre állna, akár az egészségügyi, akár más területek vonatkozásában, álljon

ellenpéldaként a „Magyar falu” program, amelyben ilyen célokra direktforrásokat biztosítunk.

Az egészségügyi szakképzést a szívemre vettem. Én voltam miniszteri biztосként az, aki az egészségügyi szakképzés és az orvosi egyetemek vonatkozásában egy új modellt alakított ki. Ez azt jelenti, hogy a négy orvosegyetemhez és két egészségügyi egyetemhez - azaz Győrhez és Miskolcra - integráltuk az egészségügyi szakképzőket, hogy ennek megfelelően egy gyakorlati kubatúra és egy egymásra épülő szakképzési technikai rendszerrel tudjanak, akár okleveles technikusként továbblépni az orvos-egészségtudományi képzésre. Meggyőződésem szerint a humánerőforrás-központok az egészségügy vonatkozásában nem tudnak mások lenni, mint a négy orvos-egészségtudományi egyetemünk és a két egészségügyi egyetemünk. Erre kell ezt az egészet felhúzni, és ennek az eredményei egyértelműen látszanak az egészségügyi szakképzés vonatkozásában is. Álljon itt példaként, hogy az egészségügyi szakképzésben most éppen a szakmák Európa-bajnokságán kiválóan szerepelt az ott induló versenyzőnk.

Az egyetemekről. Hát ma a Semmelweis Egyetem Közép-Európa legjobb egyeteme. Vita nélkül. Ma a Semmelweis Egyetem a világ 181. orvosképző egyeteme úgy, hogy abból nagyjából olyan 8-10 ezer van a világon. Ma a kardiológiai diszciplínában a Semmelweis Egyetem a világ 31. helye, a Karolinskat veri.

És ha már egy kicsit a saját magam területét is megnézem, a gyógyszerésztudomány területét, ott a Semmelweis Egyetem gyógyszerésztudományi képzése és kutatása a világon a 61. Szerintem ezek büszkeségre okot adó számok. Ezeket az elmúlt évben sikerült tudatos munkával, a felsőoktatás erősítésével átalakítanunk. És az, hogy ma a magyar szakképzés az európai élvonalban van, szintén a megújult szakképzési struktúrának köszönhető.

Kovács József kérdésére az otthonteremtés kapcsán az előzőekben válaszoltam, Kovács Sándor kérdésére, a 25 év alattiak szja-mentességére azt mondhatjuk, hogy összességében egy 616 milliárd forint és nagyjából éves szinten egy 330-360 ezer fő az, aki részesül ebből. Ezt kell pandantban kezelni a migrációs paktum 30 ezerszer 8 milliójával, hogy az nagyjából kiüti a 25 év alattiak egy évre való szja-mentességét. Lássuk az értékválasztásbeli, cél- és eszközválasztás különbségeit!

Az európai demográfiai kérdésekről Hornung Ágnes képviselő asszony kérdésére azt a szomorú képet kell adnom, hogy Európában a magyar demográfiai és termékenységi arányszámhoz képest dupla csökkenés van. Ma Európában a lakosságszám csak az 1-1,2 milliós éves migrációs beáramlás következményeként növekszik. Ehhez képest úgy, hogy nálunk nulla százalékos migrációs születés van - és az Európai Unióban 25 százalékos anyai háttérű migráció és születés van, és jellemzően a migrációs termékenységi arányszám magasabb -, tartjuk ezt az egész rendszert a világon, Üzbegisztánban és Örményországban van magasabb termékenységi arányszám-növekmény, mint Magyarországon.

Horváth László képviselő úr kérdésére azt tudom mondani, hogy hat pilotcentrum van, 24 iskolában 216 diák vesz részt ebben a mentorálási programban. És hogy a drogprevenció mennyire fontos? Elindítottunk egy „Lásd, hallj, érts!” programot. Ezt a Déryné-programon keresztül visszük, ami drámapedagógiai megoldásokat is alkalmaz. Mi több, magam is szoktam drogprevenációs előadásokat tartani, már csak végzettségemet tekintve is, hogy a drog, az alkohol és a cigaretta tulajdonképpen milyen hatásokat vált ki, és ennek a mindennapi megélése, megélhetősége a gyermek vonatkozásában milyen. Éppen ezért tartjuk alapvető fontosságúnak azt, hogy ezek a drogprevenációs előadások ne csak már a régebb óta fiataloknál, hanem a kortárs modellben is megvalósuljanak.

A munkáshitel kérdése. 38 ezer felvett munkáshitel, közel 4 millió, 3,8 millió az átlagos felvett munkáshitelösszeg. Az egy jó dolog, hogy jellemzően a saját vállalkozásuk elindítására veszik fel a munkáshitelt, vagy valamilyen családi vállalkozásban szereznek be eszközt. Ennek kapcsán itt egy szakképzési roadshow is van, azaz szakképzési roadshow pénzügyi tudatossággal történik meg a nagyobb szakképző centrumoknak a meglátogatása.

A teljes magyar nemzet kultúrájáért, felsőoktatásáért, szakképzéséért, tudományáért és innovációjáért, valamint család- és ifjúságügyéért felelős miniszterként szólok. Ezt teszem minden nap, ezért dolgozom minden nap, és ezért is fogok minden nap dolgozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Legyen úgy. *(Dr. Komáromi Zoltán jelentkezik.)* Nincsen lehetőség már további hozzászólásokra.

Miniszter úr beszámolója és reakciója után nem tudunk mást tenni, mint hogy a napirendi pont tárgyalását lezárjuk, és miniszter úrnak, államtitkár asszonyoknak és a napirendi ponthoz érkezett vendégeinknek további szép napot kívánunk. *(Jelzésre:)* És miniszterhelyettes úrnak is, így van. Utolsóként, de nem utolsósorban említettem természetesen. Köszönjük szépen. 12 óráig szünetet rendeltek el. *(Bartos Mónika megérkezik.)*

(Szünet: 11.52-12.25-ig)

Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Nos, hát egy picit csúsztunk, de nyilván ez egy sűrű nap, ahogy ezt mondtam is még a bizottsági ülés kezdetén. Úgy tűnik, nemcsak nekünk, a Népjóléti Bizottságnak, hanem Nagy Márton miniszter úrnak és stábjának is igazán sűrű napja van.

Nagy tisztelettel köszöntöm miniszter urat, kollégáit, Kisgergely Kornél államtitkár urat, és nem tudom, hogy Fónagy János államtitkár úr fog-e majd érkezni. *(Jelzésre:)* Fog érkezni. Reméljük, hogy itt lesz ő is... *(Dr. Fónagy János belép a terembe.)* És meg is érkezett államtitkár úr! Üdvözlöm államtitkár urat is.

Folytatjuk tovább a munkánkat. Elkezdjük a második napirendi pontunkat, amely Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján.

De mielőtt elkezdenénk a munkánkat - és ezért nyer értelmet, hogy az előző miniszteri meghallgatáson miért is volt kérdéses az, hogy lehet-e prezentációt használni vagy nem. Hiszen tudjuk azt nagyon jól, és tájékoztatom a bizottság tisztelt tagjait is, hogy egy eljárásbeli kérdésben nekünk szavazni kell, hiszen Nagy Márton miniszter úr előzetesen jelezte, hogy prezentációt kíván bemutatni, ezzel kívánja szemléltetni az expozéját. A házszabályi rendelkezések értelmében erre természetesen lehetőség van abban az esetben, ha a bizottság többsége ezt támogatja.

Ezért most szavazásra teszem fel a kérdést. Ki az, aki támogatja, hogy Nagy Márton nemzetgazdasági miniszter úr meghallgatása prezentációval legyen egybekötve? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag támogattuk ezt. Nyilvánvaló módon ez egy fontos dolog.

Szeretném előzetesen megkérdezni a miniszter úrtól, hogy a prezentáció anyagát megkaphatják-e a bizottsági tagok. *(Jelzésre:)* Én kérném akkor, hogy juttassa el a minisztérium hozzánk, a Népjóléti Bizottság titkárságára, és akkor mi ki fogjuk küldeni majd a tagjaink számára. Köszönöm szépen. Öné a szó, miniszter úr.

Nagy Márton szóbeli kiegészítése

NAGY MÁRTON nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Törvényi kötelezettségnek teszek eleget, és igazából ez abból deriválódik, hogy január 1-jétől a Pénzügyminisztérium a Gazdasági Minisztériummal összeolvadt, és létrejött a Nemzetgazdasági Minisztérium. Ennek megfelelően ez a negyedik bizottság, ahol meghallgatnak. Nagy minisztérium, több bizottság, igazából ez a helyzet.

A nyugdíj kérdésköre az, ami hozzám tartozik, illetve a bérek alakulása. Természetesen majd szívesen válaszolok minden kérdésükre, amit feltesznek. A portfóliómban ennek a felelősségi köre tartozik hozzám, de mivel a kormány tagja vagyok, ezért, ha feltesznek más kérdéseket, válaszolni fogok.

A kormány a gazdaságpolitikája tekintetében, ha emlékeznek, immár az év elején - és ez nem újdonság - egy olyan gazdaságpolitikai keretrendszert hirdetett meg, amiben a következők voltak. Az egyik a vállalkozásfejlesztés, a Demján Sándor-program, a „150 gyár”, az adócsökkentés politikája, a lakhatás, a bérkonvergencia és az infláció letörése. Ebből az utóbbi kettőre hívom fel a figyelmüket, a bérkonvergenciára és az infláció letörésére, hiszen mind a kettő, azt gondolom, hogy ezen bizottság számára fontos. A bérkonvergenciára, ha emlékeznek, akkor többször elmondtuk, hogy 1000 eurós minimálbér 2027-re, és 1 millió forintos átlagbér 2028-ra, ez a célunk, erre is emlékeztetnék. Illetve a nyugdíjak esetén a 13. havi nyugdíj megvédése és a már azóta bejelentésre került 14. havi nyugdíj bevezetése, aminek az első részlete, a 25 százaléka, egy heti részlet kerül kiutalásra februárban.

Az, hogy miért így gondoljuk, az abból ered, hogyha megnézzük a gazdaságpolitika ideológiai alapját, aközött tesz különbséget az adórendszerünk és egyéb szabályozási rendszerünk, hogy kik dolgoznak és kik nem. Tehát munka, család, gyerek, nem gyerek és nyugdíjas kérdéskör, a nyugdíjasok védelme, tehát ez hatja át az egészet, és azt gondolom, hogy ez egy jó dolog, ezen nem is kell változtatni, sőt erősíteni kell ezt a dolgot.

A bérek tekintetében az egyik legfontosabb lépés a hároméves bértárgyalás aláírása volt a tavalyi év végén, amelynek során egy bérfelzárkóztatást céloztunk meg a minimálbér és a garantált bérminimum esetén, ami lényegében a rendszeres átlagbérek az 50 százaléka történő felzárkóztatás, ami nemcsak uniós irányelv, hanem mindenki által is elfogadott irányelvként jelenik meg.

Szeretném azt jelteni, hogy ez egy hosszú időszak, ez a Fidesz-kormányoknak a tevékenysége: 2010 óta mutatja az adatsor azt, hogy hogyan alakultak a reálkeresetek. Alapvetően azt lehet mondani, hogy a bruttó reálkeresetek - amit a jobboldali skálán lehet nézni és 100 százalék, az 2010-Q1, az - jelen pillanatban 175 százalékon vannak. Tehát ez azt jelenti, hogy az elmúlt 15 évben összesen 75 százalékkal emelkedtek a keresetek reálértékei. Ez természetesen egy átlagos háztartásról szól, tehát ez nem mindenki, ez egy átlagos háztartás: 75 százalékkal. Az esetek többségében a reálbérek növekedtek. Két időszak volt, ahol csökkenés volt tapasztalható. Az egyik a 2010-12-es lényegében, a másik pedig a 2023. A 2023 azért következett be, mert az infláció, főleg az energiaárak miatt elfutott, és megette a jövedelmek reálértékét.

Viszont ahogy önök is látják, ezután nagyon gyorsan, tehát négy negyedévben volt reálbércsökkenés, ez a piros hisztogram 2023-ban, a kormány lépett egyrészt a bérek emelésével, másrészt az infláció leszorításával, és ma már nemcsak, hogy visszaadta ezt a lenyelést, tehát hogy mennyit buktak, hanem fölé vitte, hiszen a huplinál is magasabban vagyunk, tehát 2022-Q1-hez képest is magasabban vagyunk 15 százalékkal. Majd ezt mindjárt mutatom részletesebben.

Na most, ha az egészet áthúzzuk 2022 januárjára, tehát egy rövidebb idősort veszünk, nem egy hosszabb idősort, akkor azt lehet látni - ez a baloldali ábra -, hogy a

bruttó átlagkeresetek lényegében 2025 októberéig 60 százalékon vannak, 2026 decemberére pedig 73,5 százalékra emelkednek 2022 januárjához képest. Tehát ekkora emelkedés van a bruttó keresetekben.

Amit jobb oldalon látnak, az nettó. Három oldalon tudunk segíteni a bérek kérdéskörében, amikor a bérfelzárkózásról van szó. Az egyik a bruttó, a másik a nettó, a harmadik pedig a reál. Mind a háromban más tényezők játszanak szerepet, a bruttó egy bérmegállapodás és a munkáltatók és a munkavállalók által megharcolt bérek, illetve a minimálbér torlasztó hatása, ami egy bérmegállapodás, amihez a kormánynak igenis van köze, annak a hatása. A nettó az adó után van, az adópolitikáról van szó. Azt tudjuk, hogy főként - elmondtam, hogy - a gyerekesek tekintetében, de ott vannak behúzza, hogy milyen adópolitikai intézkedéseket tettünk főként. Benne van az infláció is, hogy az inflációt kezeljük-e vagy nem. Tehát lényegében bér, adó és infláció, ez a három, ami hat összesen a dologra.

Na most, ebből adódóan, amikor a reált nézzük, a bruttó reálkeresetekenél 17 százalékkal leszünk magasabban 2026 decemberében, lényegében most 13 százalékon vagyunk, ahol véget ér ez a folyamatos kék vonal. Ha pedig a nettó reálkereseteket nézzük, akkor 21,5 százalék lesz 2026 decemberében 2022 januárjához képest, és most valahol ugyanúgy 13-14 százalékon vagyunk, de jövő év elején 15 százaléknál leszünk. Főleg a nagyon sok adópolitikai intézkedésnek köszönhetően, hiszen a jövő év elejétől jön a 40 év alattiak, kétgyerekesek adókedvezménye, illetve a 30 év alatti egygyerekes is belép, tehát ott 15 százaléknál leszünk. Tehát, amikor minden számot nézünk, és szerintem ez maradjon meg a fejükben, ha kérhetem, szerintem ez a legfontosabb szám, maradjunk ennyiben, hogy a nettó reálkeresetek 2022 januárjához képest 2026 elején, 15 százalékkal lesznek magasabbak. Tehát ez maradjon meg, ez a fontos!

Készültem egy-egy ábrával - nem összekavarva önöket -, hogy van a bérek mellett egy jövedelem is. A jövedelemben benne van a nyugdíj, benne vannak a prémiumok, benne vannak a tőkejövedelmek és minden más dolog is, amikor jövedelmekről beszélünk. Itt egy szerteágazó dolog van, mondjuk a fegyverpénz kiosztása is, amit jövő év februárjára ígértünk. Ez a jövedelmeket emeli, ez nem bérjellegű kérdés, mint ahogy önök is látják, ez még magasabbra viszi ezt a dolgot. Tehát a jobboldali ábrát mutatjuk, ami a reáljövedelmek alakulását mutatja, és mutattam egy 15 százalékos, ott jövő év elején 17 százalékos szintre emelkedhet ez a dolog, tehát ahogy látják, a fegyverpénzzel együtt 17 százalékos fog elérni. Tehát 15-17 százalék - akkor így mondom -, a nettó reálkeresetek 15 százalékkal magasabbak, mint 2022 elején voltak, a jövedelmek pedig 17 százalékkal magasabbak reálértelemben.

Na most, nézzük meg, hogy az Európai Unióban ez hogy néz ki! Úgy néz ki, hogy Magyarországot egyedül Horvátország előzi meg. Tehát Magyarországon igenis 2022 januárja óta, annak ellenére, hogy háború van, energiaválság volt, és a német gazdaság olyan ramaty állapotban van, mint a világháború óta soha, három évnél hosszabb recesszió, szenvedés után, ilyen magas emelkedés a reáljövedelmekben nem volt az Európai Unióban. Most ezt nem mi állítjuk, ott van alul, az Európai Bizottság ábráját használtuk, aki éppen nem a haverunk, tehát nem arról híres, hogy kirak ilyen ábrákat. Az Európai Bizottság ábrája. Jó? Csak azért mondom, hogy ez nem egy politikailag vezérelt statisztika, hanem ez egy objektív statisztika. Jön az, hogy oké, de hát a medián! A mediánkeresetek azok, ahol a legtöbben vannak, az átlag az átlag. Na, de kérem, a mediánkeresetek jobban emelkednek, mint az átlag. Tehát a sötét vonal végig magasabban volt lényegében 2022 eleje óta. Tehát az a vád sem érhet minket, hogy a mediánkeresetek bezzeg ennél sokkal alacsonyabban nőttek, nem, gyorsabban nőttek. És ha már itt van, készültem a decilisekkel is. Ezek a tizedek. Arról szól, hogy az alacsony keresetűeknél mi történt, és a magasabb keresetűeknél mi történt. És jelzem azt, hogy az sem igaz, hogy a magasabb keresetűek jobban emelkedtek, az alacsony

keresetűek meg kevésbé. Pont fordítva igaz: az alacsony keresetűek jobban emelkedtek, és a magasabb a 9-10 decilis - nézzék meg a 9-10-et is - sokkal kisebb mértékben emelkedett, kumuláltan 2022. január és 2025 szeptembere óta ezek a reálkeresetek és az alacsonyabb keresetűek növekedtek a leggyorsabban. Tehát a társadalmi konvergenciában a bérek tekintetében megvalósult az, hogy az alacsonyabb keresetűek gyorsabban növekedtek.

Csak hogy korrekt legyek, és ne legyünk politikailag vezéreltek, ezek a keresetek nem jövedelmek. Nem arról beszélek, hogy a jövedelmekben van ez az áradás, hiszen a gazdagabbaknak vannak ingatlanjaik, vannak részvénybefektetések, vannak olyan jövedelmeik, amik alapvetően más típusú befektetéseken vagy növekedésen mennek keresztül, jövedelmek tekintetében nem rendelkeznek olyan adatokkal, hogy meg tudnák mutatni, hogy hol hogyan alakulnak, hiszen az alacsony keresetűeknek kevesebb a megtakarításuk. Ezért azt gondolnám, hogy ez nem igaz a jövedelmek tekintetében, de a bérek tekintetében, ami fontos, és amire hathat a kormány, igenis igaz.

Na most, amikor azt nézzük, hogy 2025 első kilenc hónapjában a legdinamikusabban hol emelkedett a kereslet – és már ágazatok vannak -, az oktatás, a víz- és a hulladékgazdálkodás. Tehát a pedagógus-béremelkedés egyértelműen húzza a béremelkedést. Korábban, tehát '24-ben az egészségügy - ebben most nincs az egészségügy, ez '25 -, az oktatás húzza '25-ben, illetve a vízgazdálkodás húzza. Tehát az is látszik, hogy itt nemcsak arról van szó, hogy a munkavállalók és a munkáltatók valamin megegyeztek és van egy béremelkedés, hanem az állam, mint foglalkoztató is béremelkedést vagy bérkonvergenciát hajt végre, és mint foglalkoztató végrehajt, ha így nézzük, az általa meghatározott szektorokban, olyan szektorokban, ami az ő bérüket határozza meg, ilyen béremelési igényeket.

Akkor most felhoztam azt az ábrát is, amit imádnak a médiában, ami arról szól, ez egy KSH-statisztika, amely azt mutatja meg, hogy az emberek hány százalékának csökkent a reálbére évről évre. Ez azt mutatja, hogy ha 2020-at nézzük, abban az évben 32,8 százaléknak csökkent - a foglalkoztatottak 32,8 százaléka -, a többinek nőtt. Ez az arány '23-ban volt a legmagasabb, 63 százalék. Azért, mint ahogy önök is látják, a nemzetgazdasági átlagban volt egy csökkenés, tehát az infláció tényleg megette. De hangsúlyozom azt, és azért szeretném felhozni ezt az ábrát, hogy az természetszerű, hogy a társadalom 30 százaléka minden évben elszenved egy reálbércsökkenést, pont a munkaerő mozgása miatt. Tehát ez egy természetes dolog. A 30 százalék nem sok, a 30 százalék egy természetes dolog, és az nem mindig ugyanaz a 30 százalék, vigyázzunk. Tehát ez a statisztika nem azt írja le, hogy mindig ugyanannak csökken, hanem van, aki állást vált, három műszakból átmegy kettőbe, satöbbi, satöbbi. Tehát ez egy természetszerű dolog. A 60 százalék a magas, ami '23-ban volt, és az a kritikus, és ott kellett lépnie a kormánynak, és visszaszorítania. '24-ben ez 18,8 százalék, nagyon alacsony, nem indokolhatóan alacsony. Az a 30 százalék, ami '25-ben van, az a korrekt szám, az visszamegy a hosszú átlaghoz. Tehát körülbelül így néz ki ez a dolog, óvatosan kell ezzel bánni.

Na de mégis, amikor egy hosszabb átlagot nézünk, hol csökken ez? És nézzék meg, hogy ahol csökkenés van, ott kell beavatkozni. Tehát a közigazgatás és a védelem elől van. És amikor az állam azon gondolkodott, hogy hol fog bérfejlesztéseket létrehozni, akkor igenis használta ezt az ábrát, hogy hogyan tudja zárni ezt az ollót, tehát részben ezt az ollót, hogy 63 százalék, illetve, hogy kiknél van ez a 30 százalék, az őáltala foglalkoztatottnál. És ezért hajtottuk végre '25-ben, hogy 21,2 százalékos pedagógusbér-emelés volt, a vízügyi dolgozók 30 százalék és az igazságügyi dolgozók voltak. '25 második felében, júliustól elindítottuk már a 30 ezer fő alatti önkormányzatoknál - ugye, ez közigazgatásvédelem ágazat -, a pedagógusoknak

teljesítmény alapján és a kormánytisztviselőknél is elindult egy 15 százalékos bérfeljesztés.

'26 januárjában folytatjuk a pedagógusok béremelését a diplomás átlagbér ütemével. Ezt tartjuk fenn. A vízügyi dolgozók 12 százalék, a szociális és kulturális ágazatban 15 százalékos béremelés lesz. A szociális ágazat kibővítésre került a bölcsődei dolgozókkal - nagyon fontos -, és ami beletartozik még, hogy a nevelőszülőknél is van egy duplázódás az illetékükben. A 30 ezer fő alatti önkormányzatoknál plusz 15 százalék ráemelés még a szeptemberi 15 százalékra, és a kormánytisztviselőknél is 15, tehát ez kétszer 15, és '26 februárjában jön a fegyverpénz. Tehát ezek a béркиutalások, amik megtörténtek, ezek nem ad hoc béркиutalások, ezek statisztikán alapulnak, azon a statisztikán alapultak, akiknek a bérük elmaradt az elmúlt időszakban. Jó?

A prezentációt oda fogjuk adni mindenféleképpen. Tehát én értettem, elnök úr a kérést, és természetesen ennek eleget teszek.

'26-tól a nevelőszülők díjazását is megléptük, amint mondtam, lényegében duplájára emelkedik mindenkinek. Nulla gyereknel 30 százaléka volt a minimálbérnek, 60 százalékra, egy gyereknel 50 százalék volt 100 százalékra, 70, 140; 90, 180. Alapvetően mindenkienél duplázódás lesz. Ugye, ez 24,3 milliárdba kerül. Tehát a szociális, ha így nézzük, 24,3 ide, a bölcsődei dolgozóknak a 15 százalékos emelkedése 10 milliárd, a szociális szférában általános béremelés 14 milliárd; 14 plusz 10 plusz 24. Bárcsak adhatnánk többet! A költségvetés állapota, az 5 százalékos hiány ezt nem teszi lehetővé. Ha a gazdaság rendbe jön, akkor lehet adni. Értem azt, hogy a szociális szférának 50 százalékos béremelés is dukált volna. Én örülnék a legjobban, ha adhatnék. Nem arról van szó, hogy nem érdemlik meg.

A nevelőszülők mellett volt még egy csomag a gyermekvédelmi rendszerben, de szerintem erről már beszéltek; 17 milliárdot osztottunk szét különböző gyermekvédelmi intézkedésekre. Ezeket a gyermekvédelmi intézkedéseket szerintem meghallgatták a belügyminiszter úrtól.

Na most, minimálbér. A minimálbér tekintetében arra számítunk, hogy januárban ugye, ha visszagondolnak, 9 és 7 százalék volt; a minimálbér 9, a garantált bérminimum 7, és volt egy hároméves bérmegállapodás, miszerint a következő évben 13 vagy 14 százalékkal emeljük a minimálbért. Ez volt benne. Ehhez különböző makromutatók voltak. A növekedés sajnos alacsonyabb lett, ezért nem tartható. Jelen pillanatban azt látjuk, hogy a megállapodás lényegében meg fog születni, valószínűleg már megszületett Ennek a bejelentése meg fog történni. Valahol 11 százalék és 7 százalék lesz; a minimálbér 11, a garantált bérminimum 7 százalék.

Ezzel látható, hogy '25 után '26-ban a minimálbér növekedése gyorsabb lesz, tehát 9 helyett 11, a garantált bérminimum pedig 7 százalékon marad. Ezzel a számításaink szerint '27-ben az 1000 eurós minimálbér tartható, és az 1 millió átlagbér is tartható '28-ban, tehát a pályáról nem térünk le. Az a fajta cél, amit akartunk, hogy elérjük, ez meg fog valósulni.

Na most még egy nagyon fontos dolog, talán egy sokszor nekem is fájó pont. Tehát, amikor a minimálbérről beszélünk Magyarországon, és az Unióban összehasonlítjuk, a 19. helyen vagyunk az uniós rangsorban, de ez nem jó. Azért nem jó, mert nálunk kétlépcsős a minimálbér: garantált bérminimum meg minimálbér. Máshol nincs, ez egy magyar rendszer. Ez kétlépcsős. Ezért kell számítanunk egy effektív minimálbért, ami a kettőnek a súlyozott átlaga. A minimálbéren 200 ezren vannak, a garantált bérminimumon 750 ezren. Ha ezt összesúlyozom, akkor a minimálbér a 16. helyen van. Úgyhogy lényegében ezt a garantált bérminimummal súlyozott effektív minimálbért kell figyelni. Nem azt mondom, hogy a 16. helynél nem lehet jobb, de onnan jövünk fölfelé.

'22 és '26 között pont ezt mutatja, hogy ha Magyarországot nézzük, akkor Magyarországon növekedett a minimálbér a negyedik legnagyobb mértékben az Európai Unióban. Tehát ez a fajta bérkonvergencia, amit meghirdettünk, ez meg is valósul, és ezen dolgozunk, és ez pont azt mutatja, hogy a legalacsonyabb keresetűeknél a legmagasabb a növekedés.

Na most, amikor arról beszélünk, hogy oké, akkor a bruttó béreket, a minimálbért emeljük, fontos, hogy a nettó bérekkel mi van. Beszéltem róla, adómentességgel, adócsökkentéssel... Ugye, mi nem adót emelünk, mi adót csökkentünk; 930 milliárd forintot engedünk ki évente fiskálisan az adócsökkentéssel. Na most, az Index által lehozott TISZA-program 1300 milliárdos adóemelés tartalmaz a lakosságnál. Mi 930-at, a kettőnek a különbsége 2200, ugye? Tehát ez a másik irányban 930 milliárdot jelent.

Az infláció letöréséről annyit, hogy árrésstopok vannak, ezt nem adjuk fel, ennek igenis van hatása. Az infláció 3 százalékos szintre fog az év elejére csökkenni, az élelmiszerárak jelentősen fognak csökkenni. Tehát nemcsak az infláció fog csökkenni az élelmiszerben, hanem lesznek olyan élelmiszerárak, főleg a tej és a sertés esetén, ahol árcsökkenés fog bekövetkezni. 3 százalékos lesz, ez az árrésstop következménye is. Emiatt is emelkednek a reálbérek.

Mi nemcsak árrésstoppal harcolunk az infláció ellen, hanem önkéntes vállalatokkal. A bankoknál, a telekommunikációs és biztosító cégeknél megállapodásokat kötöttünk, hogy nem lehetnek díjemelések. A jövedékiadó-emelést is elhalasztottuk. Lényeg, hogy az infláció így fog alakulni. Idén 4,6, az év végén 4 százalékos alá, 3 százalékos látunk jövő év elején. Átlagosan 3,6 lesz, ezzel emeljük meg a nyugdíjakat januártól. Ez már a 13. havi nyugdíjban is érvényesül, illetve a 14. havi első hetében is.

Ami fontos, hogy más eszközökkel is segítjük a lakosságot vagy a háztartásokat. Itt van a SZÉP-kártya hideg élelmiszerekre való felhasználhatósága, és itt van a nyugdíjasoknak kiadott több mint 70 milliárd forintos élelmiszer-utalvány, amit fel tudnak használni. Alapvetően látjuk, hogy az infláció főleg az ilyen szociálisan érzékenyebb csoportoknak nagyobb terhet jelentett. Segítenünk kellett, a kormány segít is. Tehát minden olyan eszközt felhasznál, ami a nyugdíjemelésen vagy egyéb adópolitikán túl tud segíteni. Az élelmiszervásárlásban ez megjelenik.

A 14. haviról beszélve, be fogjuk vezetni. Februárban lényegében három utalást kapnak a nyugdíjasok: megkapják a februári nyugdíjukat, megkapják a 13. havi nyugdíjukat, és megkapják a 14. havi nyugdíj 25 százalékát, az első hetét. Ez abban a hónapban három különböző utalásban rendelkezésre fog állni.

Ez egy összefoglalása a prezentációnak: tehát bruttó béreken is dolgozunk, nettó béreken is dolgozunk, az adócsökkentésen, infláción keresztül a reálbéreken is dolgozunk, és a nyugdíjakat pedig tovább javítjuk: a 13. havi után a 14. tizennegyedik havi bevezetését is elindítjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Várjuk majd a prezentációt, hogy megkaphassuk. Megadom a bizottság tagjainak a lehetőséget a hozzászólásra és kérdésre. Tisztelt Bizottsági Tagok! Önöké a lehetőség! *(Jelzésre:)* Elsőként Kovács Sándor alelnök urat látom. Öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen, tisztelt miniszter úr a prezentációt.

Tisztelt Bizottság! Az elmúlt időszakban a Covid-járvány, egyéb külső gazdasági tényezők, közöttük a szomszédban folyó háború hatására a gazdaság egy kicsit

lemaradásban van, de ugyanakkor mégiscsak az látszik, hogy a fenntartott rezsicsökkentés az emberek részére egy nagyon fontos dolog és a kormány eltökélt ebben a dologban. Továbbra is fenn kívánja-e tartani a kormány a rezsicsökkentést? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Több hozzászólás? *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm miniszter urat és csapatát. Mi már találkoztunk a napokban, és ott feltettem egy kérdést, amihez lenne egy kis follow upom. Mégpedig a kérdés úgy hangzott, hogy Békés megye gazdasága és kifejezetten a déli résznek a gazdasága igen gyengus állapotban van, és hogy a HIPA-nak is nagyon nehéz ezt a térséget eladni a befektetők számára. Akkor a miniszter úr, emlékeim szerint úgy fogalmazott, hogy hát igen, vannak ilyen upcoming megyék, mint Békés megye. Egy kicsit mélyebben bele tudunk menni, hogy mit tudunk, vagy ön szerint mit kell tennie miniszter társainak, a kormánynak annak érdekében, hogy ne ürüljön ki Békés megye déli része?

És hogy kifejezetten rá tudjam kapcsolni ezt a kérdést a Népjóléti Bizottság funkciójára, Békés megyében jelen pillanatban az átlagbér - mediánbér adatokat sajnos nem találtam megbízható forrásból, de az átlagbér - annyi, hogy Budapesten 160 százalék az átlagbér, és ez olyan mértékű szétszakadása az országnak, amely ahhoz fog vezetni, hogy Budapest el fog szívni mindent. Békés megye és a hasonló helyzetben lévő megyék pedig ki fognak ürülni, olyannyira, hogy azért már most is látszik egyrészt az osztrák-magyar határ melletti részen, másrészt Budapest agglomerációjában, hogy konkrétan olyan mértékű a beköltözők aránya, hogy nem bírja el sem a bölcsődei rendszer, sem a csatornarendszer a beköltözők számát. Miközben, mondjuk, Gádoroson olyan összegekért lehet már kádárkockát kapni, amit Budapesten nem hisznek el. Szóval azt gondolom, hogy ez a szétszakadás hosszú távon mindenféleképpen negatívan hat nemcsak Békés megyére, hanem a budapesti agglomeráció és az osztrák-magyar határ térségére is. Mit kellene tenni a kormánynak? Miért nem teszi, és milyen elképzelések vannak, hogy ezt a szétszakadást csökkentjük? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormánypárt részéről hozzászólási igény? Bartos Mónika képviselő asszony, öné a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr és miniszter úrnak is a részletes beszámolót. Én mindenekelőtt a köszönet hangján szeretném kezdeni miniszter úrnak is és minden munkatársának azért a gigászi erőfeszítésért, amelyet Magyarországért és a magyar gazdaságért tesznek. Különösen, ha azt az ellenszemet nézzük, amellyel mindennap meg kell küzdeni, akár az EU részéről, akár, ha az Oroszország elleni szankciók negatív hatásaira gondolunk, amellyel nemcsak Magyarország szembesül és küzd, hanem egész Európa. Ezért is mindenképpen szeretném kifejezni a köszönetünket a szolgálatukért.

Miniszter úr az elején azt mondta, hogy a magyar gazdaságpolitika pillére a munka, a család, a gyermekek támogatása és a nyugdíjasok védelme, és valóban ez látszik is, és kidomborodik a magyar kormány minden lépésén.

Ennek az egyik kiemelkedő része a családi adókedvezmény kérdése, amelyet emel a kormány és kétlépcsős ez az emelkedés. Az egyik ez év július 1-jétől egy lépés és a következő év január 1-jétől pedig a második lépés. Tehát így két lépésben, kétszer ötven százalékban a duplájára nő.

Sokszor kritika fogalmazódik meg, hogy miért ez az út, miért nem a családi pótlék összegét emeli a magyar kormány. Baloldali politikusok, szakértők is ezt fölvetik, és én szeretném megkérdezni, hogy mi az alapja annak, hogy vélekedik miniszter úr, hogy miért látja jobbnak a munkaalapú ösztönzőket erősíteni.

És ha már így van, akkor mennyi az az összeg, amely a magyar családoknál marad, és hány embert, családot érint ez az intézkedés? Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem az ellenzéket. *(Jelzésre:)* Komáromi Zoltán alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt miniszter úr! A magyar egészségügy helyzetéről szinte mindent elmond, hogy az állami kiadások - amelyet a költségvetésből egészségügyre költenek - 2023-ban a GDP 4,7 százalékát tették ki, és igazából nagy változást sem a 2024-es, sem a 2025-ös évben nem láttunk. Én kíváncsi vagyok rá, hogy rövid és középtávon milyen számokkal operálnak önök, mire gondolnak, melyik részében gondolnak emelésre. Merthogy emelni kell valahol, az biztos, de az sem biztos, hogy az egészségügy működési, illetve fejlesztési költségei milyen arányban fognak megoszlan.

Szeretném azt kérni, hogy ne csak az orvosi béremelés hatásairól beszéljen, sőt, ha beszélünk róla, akkor arról is szeretnék információt kapni, hogy egyrészt a motivációs részt, másrészt az infláció által már elértéktelenedett részt mikor tervezik kompenzálni. Ennek a kérdésnek van egy alfejezete, hogy a fiatal orvosoknak, tehát a pályakezdő orvosoknak, a fiatal szakorvosoknak a bérét mikor próbálják rendezni. Megmondom miért. Ugyanis nagyon sok szakmában, de a háziorvosi és a fogorvosi szakmában mindenféleképpen, annyi a különbség a 40 éves szolgálati viszonyal és a mondjuk, hároméves szolgálati viszonyal rendelkező orvosoknak a bértámogatása között, hogy gyakorlatilag ugyanazt a munkát várjuk el tőlük - mert az nem kifogás, hogy fiatal vagyok, és nem értek a gyógyításhoz, mert ha jogosítványt kaptam rá, akkor értenem kell hozzá -, viszont, hogy kétfélmillió forinttal kevesebbet keres egy fiatal háziorvos vagy fogorvos egy nyugdíjba menő kollégánál, ennek azért van egy olyan üzenete, hogy nem biztos, hogy neked háziorvosnak kell lenni, ugyanis a kórházban sokkal kiegyenlítettebbek ezek a dolgok.

Szóba kerültek a nyugdíjasok, és minden kormányzati és Fidesz-kommunikációban előjön az, hogy a Fidesz-kormány bevezette a 13. havi és a 14. havi nyugdíjat, bezzeg a nyolc év alatt az előző kormányok elvették a 13. havi nyugdíjat. Én itt szeretném, hogy tisztázzuk, hogy nyolc évből 7-szer kaptak 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasok, és a legutolsó évben a Bajnai-kormány volt kénytelen ezt visszavenni. Viszont 2010-től gyakorlatilag kilenc éven át önök nem adták vissza, tehát a tizenöt év alatt összesen négy ilyen kifizetés történt. Tehát én ennek a - hogy mondjam? - propagandisztikus értékét egy kicsit csökkentebben látom, mert azért jó lenne, ha ezeket a tényeket a kormányoldalról is elismernék. Köszönöm, egyelőre ennyi.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, öné a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen a beszámolóját. Én egy kicsit a Brüsszellel kapcsolatos kérdések felé venném az irányt... *(Sebők Éva: Tartalmas.)* Brüsszel felé venném az irányt a kérdések kapcsán.

Ugye, rendszeresen lehet olvasni a hazai médiában is, hogy Brüsszel kritizálja, támadja Magyarországot a nyugdíjrendszerünk, illetve a 13. havi, 14. havi

nyugdíjuttatás kapcsán, sőt, rendszeresen olvashatunk olyan utasításokat, hogy a rezsicsökkentést hogyan kellene visszavenni, és kimondottan támadják Magyarországnak azt a politikáját, hogy rezsicsökkentést vezettünk be, és kimondottan támadják, most már többször is lehetett olvasni, a nyugdíjrendszerünket.

Ugye, a nyugdíjrendszerről ott, az Európai Unió bugyraiban készül is egy új variáció, egy új elképzelés, hogy - aki a sorok között olvas, azt látja - szeretnék csökkenteni az induló nyugdíjakat is, tehát már a biztosítási jogviszonyba is szeretnének belemenni. Azt azért szögezzük le itt, a Népjóléti Bizottság ülésén is, hogy a nyugdíjpolitika nemzeti hatáskör, tehát Brüsszelnek aztán semmi köze ahhoz, hogy Magyarországon hogyan alakulnak a nyugdíjak.

A kérdésem arra vonatkozik, miniszter úr, hogy miután sokszor megy ön is tárgyalni Brüsszelbe ezekben a szakmapolitikai kérdésekben, hogy... *(Sebők Éva: Milyen drágán!)* Szólt valaki? *(Sebők Éva: Csak megemlítettem, hogy milyen drágán.)* Tehát miután tudjuk, hogy miniszter úr rendszeresen jár Brüsszelbe képviselni a magyar kormány, illetve a Fidesz-KDNP-frakció álláspontját, tudna-e bennünket tájékoztatni arról, hogy sejtjük, hogy ez a nyomás nagyon erős, de vissza lehet-e verni ezeket a támadásokat, és tudnak-e valamilyen szankciót alkalmazni Magyarországgal szemben akkor, hogyha mi nemet mondunk arra, hogy vegyünk el a 13., 14. havi nyugdíjat, illetve, ha azt mondják, hogy csökkentjük a rezsistopot?

Ezt pedig csak zárójelben jegyezném meg, hogy elég érdekes napi politika az, amikor egy immáron ellenzékinék mondott kormány elveszi a 13. havi nyugdíjat, majd a következő kormányon kéri számon, hogy miért nem adta gyorsan vissza, tehát az Orbán-kormány miért nem adta gyorsan vissza azt a 13. havi nyugdíjat, amit ők vettek el, az MSZP-SZDSZ-kormány még a Bajnai-kormány idején. Ez csak ilyen kis színes. Köszönöm szépen. *(Dr. Komáromi Zoltán: Kis színes, hogy nem igaz.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Hozzászólási igényt nem látok. Én természetesen szeretnék hozzászólni, ezért átadom az ülés vezetését hozzászólásom időtartamára dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Dr. Kovács József, a bizottság alelnöke átveszi az ülés vezetését.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Átveszem az ülés vezetését, és elnök úrnak megadom a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Természetesen nem akarom Selmeczi képviselő asszony szavait méltatni. A brüsszeli sorok között olvasás a béljóslás kategóriája. Tehát ennyi erővel akár a lapos földről is beszélhetünk. Szerintem nincs értelme ezt tovább folytatni.

Miniszter Úr! Köszönöm szépen az exozéját, Az az igazság, nem kívánok itt rangsort felállítani a mai nap exozéival kapcsolatban, de zongorázni lehetett a különbséget most a két miniszteri beszámoló között. Én úgy gondolom, hogy akik itt ültünk, ezt tapasztalhatjuk és talán igazolhatjuk is.

Megütötte egy mondat a fületem, és be kell valljam, hogy ezzel csak az ön ázsiója emelkedett, hiszen szerintem a kormánytagok közül ön volt az egyedüli, aki beismerte, hogy az EU statisztikái, ahogy ön fogalmazott, objektív alapú statisztikák, és nem politika által vezérelt statisztikák. Ez az, amit várnánk amúgy a magyar kormány statisztikusaitól is, hogy ne politikavezérelt statisztikákat adjanak elő, és ne a propagandát erősítsék vagy támasszák, hanem valóban objektív számok alapján

mérjenek mindent. Én bízom benne, hogy miniszter úr élharcosa lesz ennek a gyakorlatnak, és rá fogja szorítani a kormányt, hogy ragaszkodjon ehhez.

De muszáj néhány statisztikai adat mögé menni. Hankó miniszter úrnak is elmondtam, és nulla választ kaptam rá. Azért azt ne felejtjük el - és itt most megismétlem -, hogy teljesen ismert adat, hogy a magyar lakosság 50 százaléka havonta 392 ezer forint nettó jövedelemből kell hogy megéljen. Tehát itt bármilyen statisztikát is veszünk elő, és nyilvánvaló módon én értem a propaganda mögötti késztetést, amikor önök az emelkedésről beszélnek, a trendről beszélnek, de nem mindegy a bázis, hogy ezt mire emeljük fel, és az mutatja, hogy ha ezt a számot nézzük, hogy bizony a magyar lakosság, nem akarok erős szavakat használni, de közel sem jó módban él. Tehát ne használjuk most azt a szót, hogy nyomorog, hiszen az tényleg erős lenne.

Ugyanígy érvényes az is, hogy a magyar lakosság egyharmada - és ezt is elmondtam a miniszter úrnak is, és nem kaptam rá választ; kíváncsi vagyok, hogy ön hogy értékeli ezt - mind a mai napig, minden statisztika ellenére is képtelen arra, hogy ha egy 100 ezer forintnál nagyobb váratlan kiadás éri, azt finanszírozni tudja. Én azt hiszem, hogy ez az, ami igazán megdöbbenő, és amin változtatni kell.

Köszönöm szépen, hogy megígérte, hogy átküldi ezeket a slide-okat. Egyetlenegyét fotóztam le, és ha jól értelmezem, akkor a csökkenő nettó reálbéreknél azért a listavezető az egészségügy talán, 42 százalék. Ez viszont azt mutatja, hogy joggal várják az egészségügyi szakdolgozók azt, hogy a kormány foglalkozzon az ő nettóreálbér-csökkenésükkel is, és sajnos ezt nem teszi. Tehát én szeretném tudni ennek az okát, hogy ez miért nem történik meg.

Gondosóra-program. Tudjuk nagyon jól, hogy a Gondosóra-program az EU utólagos finanszírozását élvezzi majd. Itt nagyjából 105 milliárd forintról beszélünk. Azonban az is nyilvánvaló, hogy az ön kormánya, vagy az ön által itt képviselt kormány a Gondosóra-programot valójában politikai propagandaüzenetek eljuttatására is használja. A kérdésem az, hogy nincs-e meg önben az a félelem, hogy az Európai Unió egyszerűen ki fogja venni ennek a finanszírozását, és nem fogja ezt a 105 milliárd forintnyi összeget megtéríteni az ország számára.

Láttunk szintén egy slide-ot, ahol az ön által is elmondottak alapján az volt, hogy a várható infláció 2026. évre egy csökkenő trendet mutat, viszont az MNB 2025. IX. hó 25-ei inflációs jelentése ennek ellentmond, hiszen ott 3,8 százalék olvasható. Nyilván érdekelne, hogy ez a különbség miért tud megjelenni, és hogy önök ezt hogyan kívánják kezelni.

Amikor még Varga Mihály volt itt a Népjóléti Bizottság miniszteri meghallgatásán 2024 októberében, akkor tájékoztatta a bizottság tagjait - itt ültünk mindnyájan -, hogy a nyugdíjrendszert - mondta Varga Mihály - „elkezdtek megtisztítani a felesleges elemektől”. Bevallom őszintén, hogy azóta is érdeklődve várjuk, hogy ez a folyamat hogy áll. Nem kaptunk erről felvilágosítást. Én szeretném azt, ha miniszter úr tájékoztatna arról, hogy vajon Varga miniszter úr itt mire gondolt, és hogy hogy is áll akkor ez a megtisztítási folyamat.

Ha már a nyugdíjnál tartunk, teljesen egyértelmű, hogy minden fillér, amit a nyugdíjasok kapnak, az jó zsebekbe megy, hiszen tudjuk, hogy milyen nehéz helyzetben vannak. Nem akarom újra ellőni azt a már többször, itt a bizottság előtt is általam elsütött kis, apró történetet, amikor Fónagy János államtitkár úr, aki itt előadóként ült, elmondta, hogy mikor miniszterként a 2000-es évek - az ezredforduló - környékén nyugdíjba ment, akkor nagyjából 180 ezer forint nyugdíjjal ment nyugdíjba, és ha most felvonná a nyugdíját, és nem lenne kormánytag, akkor most sem lenne magasabb a nyugdíja, mint 220 ezer forint. Nézek államtitkár úrra, de szerintem nagyjából jól

idéztem a szavait. Ez azonban azt mutatja, hogy valóban mérhetetlen igazságtalanságok vannak a magyar nyugdíjrendszerben.

Nem kívánok megint felülni arra, a kormánypártok és nyilván az ellenzék által egyfajta témává emelt matekjára, hogy ki hányszor adott és miért 13. havi nyugdíjat vagy miért nem, és ki vette el, ki adta vissza, ennek most, ebben a pillanatban itt nem sok jelentősége van, hiszen tudjuk azt, hogy jó, hogy kapnak most, azonban azt is tudni kell, hogy akár a 13. havi nyugdíj, akár a 14. havi nyugdíj ebben a formában egy megalázó dolog a nyugdíjasok számára, bármennyire is szükséges, hiszen nem a nyugdíjuk emelkedik azzal, hanem a kormány fejezi ki és üzeni azt a nyugdíjasoknak, nota bene, akár a Gondosórán keresztül is, hogy ez a kormány adománya. Ez egy politikai alamizsna, amit azért kapnak, mert éppen közeledik a kampány.

Plenáris ülésen mondtam el, hogy édesanyám mondta, hogy milyen kár, hogy nincsen minden évben kampány, és csak egy évet kormányozna az adott kormány, mert akkor ők is, a nyugdíjasok is talán jobban élnének. De sajnos ez nem így van, tehát tudjuk azt nagyon jól, hogy ennek pont az ellenkezője igaz.

Tehát kérdezem miniszter urat, hiszen egy korrekt beszámolót hallhattunk öntől: miért nem vezetik vissza a vegyes indexálást, ami valójában nem egy 13-14. havi nyugdíj összegét adná oda a nyugdíjasoknak? Ötmillió forint az, amit elvett az önök kormánya a nyugdíjasoktól, és azt hiszem, hogy a nyugdíjasok zsebéből ez a pénz hiányzik. Várom válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülés vezetését visszaadom, és egyúttal jelentkeznék hozzászólásra, elnök úr.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi vissza.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács József alelnök úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük a korrekt beszámolót. Elnök úrhoz kapcsolódóan, a nyugdíjak kérdésében szeretnék én is két nagyon rövid kérdést feltenni. Az egyik az lenne, hogy a felvetett problémáktól függetlenül a 13. havi nyugdíj visszaépítése, a 14. havi elindítása, az élelmiszer-utalványok biztosítása és egyáltalán ezek az intézkedések kapcsán van-e arra valamilyen adat statisztikailag, hogy milyen értelemben és milyen mértékben javították a nyugdíjasok helyzetét és kilátásait anyagi vonatkozásban elsősorban?

A másik kérdés pedig az lenne: van-e arra nagyságrendileg megközelítő adat, hogy a nyugdíjba vonulást követően az úgynevezett visszafoglalkoztatásban milyen az aránya azoknak a nyugdíjasoknak, akiknek biztosítva van ez, és igénybe is veszik ezt a fajta lehetőséget, amivel szintén, ha az egészségük engedi, a jövedelmüket próbálják kiegészíteni és családjaiknak segíteni nyilvánvalóan? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a bizottság tagjai közül? *(Nincs jelentkező.)* Több ilyen igényt nem látok, így a vitát ebben a formában lezárom, és átadom a lehetőséget a miniszter úrnak válaszára. Öné a szó, miniszter úr.

Nagy Márton válasza

NAGY MÁRTON nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen a kérdéseket. Sorrendben megyek.

Kovács Sándor képviselő úr kérdésére a rezsicsökkentés tekintetében: a rezsicsökkentés 2013 óta él, több mint 10 éves, 12 éves, nagyon fontos dolog, alapvetően a családok és a nyugdíjasok védelme az energiaáraktól. Bebizonyosodott az, hogy a kormány annyira eltökélt, hogy annak ellenére, hogy az energiaárak nagyon jelentősen emelkedtek a háború kirobbanása után - 2022 nyaráról van szó, amikor a gázárak lényegében ötszörösére, az áram ára tízszeresére emelkedett -, és a Rezsicsökkentési Alapban a támogatások miatt egy ezermilliárdos lyuk kezdett kialakulni. Én emlékszem, akkor fiatal miniszterként - most ne úgy érezze, hogy fiatal vagyok, hanem mondjuk, úgy, hogy - a miniszterségem első hónapjaiban - akkor gazdaságfejlesztési miniszter, tárca nélküli miniszter voltam - a miniszterelnök úrral volt egy ebédem, és akkor mondtam neki, hogy hát most itt körülbelül ekkora a hiány, valamit kell csinálni, és a többi. Végighallgatta, megette a levest meg a főételt, és kifelé, mikor beszálltunk a gépjárművekbe, odaszólt - addig nem nagyon sokat szólt, csak végighallgatott, hogy milyen problémáim vannak, és odaszólt -, hogy tudod mit, Marci, szerezz nekem ezermilliárdot, hogy fenn tudjuk tartani a rezsivédelmet. És akkor persze nem én voltam a pénzügyminiszter, mert Varga Mihály volt, de emlékeznek rá, hogy az extraprofitadók bejelentése nem a Pénzügyminisztérium oldaláról jött, hanem valamilyen érdekes módon a Gazdaságfejlesztési Minisztérium jelentette be, és összeszedtünk 900 milliárd forintot a bankoktól, az energetikai cégektől, meg a légi közlekedés tekintetében a biztosítóktól, és fenn tudtuk tartani a rezsivédelmet. És milyen jó, hogy fenn tudtuk tartani, mert az élelmiszerárakat nem tudtuk megvédeni az infláció egy nagyon jelentős hatásától, csak később, de az energiától meg tudtuk védeni.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez jól vizsgázott, és a kormány is jól vizsgázott, mert akkor a rezsivédelmet fenntartani, mikor alacsonyak az árak, az könnyű. De ahogy szokták mondani, a puding próbája az evés. Nahát, ez beigazolódott, hogy a kormány mennyire eltökélt és mennyire elkötelezett amellett, hogy ez a rezsivédelem fönnymaradjon. És ott ezermilliárdot kellett betömni lényegében egy hónap alatt. Én azt gondolom, hogy ezt fenn kell tartani, és mostantól kezdve ez egy bizalmi kérdés is.

Tehát a közgazdaságtanban lehet azt mondani, hogy ez egy infláció elleni védelem, árvolatilitás elleni védelem, de ha egy lépés ilyen hosszú idő alatt bent van a rendszerben, onnantól kezdve egy bizalmi lépés is, akár a kormány megbízhatóságával vagy működésével szemben is, és azt gondolom, ez egy fontos dolog. Ezt a jövőben is fenn fogjuk tartani, ezt fenn kell tartani annak ellenére, hogy az Unió hetente küldözget olyan anyagokat, hogy ezt fel kéne mondani.

Sebők Éva kérdésére, Békés megye újra. Én örülök, hogy újra meg újra megkérdezi, mert csak azt mutatja, hogy mennyire szíven viseli a Békés megyeiek sorsát és ez jó. A kormány vidékfejlesztéssel kapcsolatos elképzeléseit szerintem mindenki ismeri. Azt önök is látták, hogy az új kabinetben, ami 2022-vel felállt, külön Vidékfejlesztési Minisztérium is alakult, és azóta Vidékfejlesztési Alap is alakult, ami megpróbálja ténylegesen újraosztani a pénzeket olyan településekhez vagy olyan régiókhoz, amelyek fejlettségi szintje nem éri el az országos átlagot, vagy hogy is mondjam, Budapest alatt marad.

Budapestet nagyon szeretem, de ne haragudjon, be kell hoznom a Karácsony Gergely sírás-rívását. Most talán hétvégén kirakta, hogy *(Tordai Bence: Szégyellje magát!)* Tessék? Nem, nem szégyellem, mert azt gondolom, hogy ő szégyellje magát, mert összevissza tájékoztatja a közvéleményt. Én megpróbálok tényleg objektíven és korrekt statisztikát mondani. Tehát amikor egy polgármester - és egy polgármesternek azért ezt tudnia kéne - beszél a saját költségvetéséről, és azt mondja, és én most korrekt leszek, azt mondja, hogy a Tarlós idején a Tarlós kapott plusz 20 milliárdot, ő meg mínusz 50-et, akkor lényegében ezt onnan vezeti le - csak, hogy kicsit beszéljünk erről

-, hogy az állami támogatás és a szociális szolidaritási adónak a különbözete. És ebben igaza van, nem vitatom a statisztikát. Csak amilyen kontextusba teszi, az végtelenül siralmas. Mert azt is oda kéne tenni mellé, hogy közben az iparűzési adó, amit beszedsz, az a duplájára emelkedett, 150 milliárdról 300 milliárd forint fölé a Tarlós idejéhez képest. Plusz 150 milliárdja van a Tarlós idejéhez képest. És nekem ne mondja senki, hogy csak az önkormányzat tehet arról, hogy mennyi iparűzési adót szedsz be, és a kormány esetében az összes gazdaságfejlesztés, ipari park, odatelepülő emberek, vagy turizmusfejlesztés, vagy akár a repülőtér kérdésköre, az semmi, az smafu. Igenis, az állam rettentő pénzt nyomott Budapestbe fejlesztéseken keresztül, ami iparűzési adót hoz. Ön is azon lamentál, hogy Békésbe hogyan lehetne több iparűzési adót tenni, mert akkor a fejlesztések elindulhatnának. Hiszen miből van egy infrastrukturális fejlesztés? Abból, hogy iparűzési adó van. Adott esetben az önkormányzat büdzséje miből áll? Az iparűzési adóból áll, kérem szépen. Tehát Karácsony Gergő tegye már oda mellé azt, hogy az iparűzési adóból plusz 150 milliárdja van, és hopp, máris az egyenlet pont az ellentétje annak, amit magyaráz. Őneki plusza van, nem mínusza van.

Tehát mikor fejezzük már be a félrebeszélést? Ha ezt a táblázatot normálisan - amit én most ki is raktam a Facebookra, azt hiszem, újra, ő meg egy költségvetést rakjon ki és tegye oda az iparűzésiadó-bevételeket, és akkor korrekten tudja állítani, hogy neki több pénze van, amiből gazdálkodik, mint a Tarlós idején a Tarlós... *(Sebők Éva: Békés megyéről beszéljünk!)* Jó.

Békés megyével kapcsolatosan emlékeztetném a következő dologra. A munkanélküliség 2010 óta 10,9 százalékról 5,8 százalékra csökkent, tehát Békés megye igenis javult ebből a szempontból. Békés megyében a foglalkoztatás 48,2 százalékról 63,9 százalékra nőtt. Ez nem azt jelenti, hogy nincs mit tenni, tenni kell, de vannak eredmények. Az egy főre jutó GDP 176 százalékkal emelkedett 2010 óta, lényegében 1,59 millió forintról 4,38 millió forintra. Tehát én azt gondolom, hogy ahogy Békés megyébe, a többi megyébe is próbáljuk ezt a felzárkóztatást odahozni. Elmondtam önnek is, hogy az, hogy ipari park, az, hogy befektetők vonzása, az, hogy egy nagybefektetőt lényegében a bérszínvonalon keresztül - mert ő egy bérszínvonalat generál - behozzuk, az együttműködés kérdése is, mert ez egy befektető, egy földrajzi és egy önkormányzati együttműködés kérdésköre. Én nem fogok tudni mit csinálni ezután, mint ahogy a legutóbb is, még erősebben oda fogok figyelni Békés megyére, és a HIPA-t is megpróbálom afelé tolni, hogy a kiajánlás során Békés megyét tartsa prioritásban. Ezt tudom mondani. Köszönöm szépen még egyszer a hozzászólását.

Bartos Mónika felvetésére. Ahogy önök is elmondták, van egy pénzügyi szankció, amit az Uniótól kapunk - ugye, ez az uniós pénzek befagyasztása -, és van egy energiaszankció, aminek meg lényegében a negatív hatásait kapjuk meg, és állandóan próbálunk felmentést kérni alóla, mert különben pont az a rezsivédelem kerül veszélybe, amit megpróbálunk őrizni. Tehát nagyon nehéz ez a harc.

Alapvetően a családtámogatásnál azt gondolom, hogy ez mindig is így volt, hogy adóvisszatérítésben gondolkodunk. Tehát a munkaalapú társadalom nagyon fontos, mi nem teszünk le erről. Tehát a munkáért van jövedelem, a munkáért van adóvisszatérítés. Ez egy nagyon fontos megkülönböztetés. Mi nem hiszünk ebből a szempontból az alapjövedelemben sem, tehát ez egy rossz dolog. Aki dolgozik, az keressen és keressen minél többet, és ebben próbáljuk őket segíteni akár a bruttó, akár a nettó, akár a reálbér kérdésével.

Statisztikailag 950 ezer főn segít a családi adókedvezmények megduplázása, ez 370 milliárd forintjába kerül a költségvetésnek, és lényegében ezt a második elemét januárban végrehajtjuk, amikor a másik 50 százalék megtörténik.

Egészségügy. Az egészségügy tekintetében nagyon sok szám repked, hogy mennyit költünk egészségügyre így vagy úgy. Arra szeretném felhívni a figyelmüket,

hogyan az egészségügyben - és ez lehet, hogy az én hibám - a költségvetés nem ad egyértelmű iránymutatást, mert az egészségügyi alapnak a kifizetései nem egyedül az egészségügyre költött pénzek, hiszen például a gyógyszer támogatás ma már egy alapítványon keresztül van más sorokban. Tehát az, hogy valaki összeadja az egészségügyre költött pénzeket, sajnos azt kell mondanom, hogy nem könnyű, de megkérdezett, én erre most válaszolok ebben az esetben. Tehát 2025-ben összesen 3639 milliárd forintot költünk az egészségügyre. Ez a GDP közel 5 százaléka. 2010-hez képest ez több mint háromszorosa, és 2026-ban pedig a költségvetés 3919 milliárd forintot tartalmaz, tehát ez további növekedést jelent.

Az egészségügyi dolgozók tekintetében értem a felvetését. Nem véletlen, hogy az egészségügyi dolgozóknál folyamatos bérfeljesztéseket hajtott végre a kormány. Az orvosok átlagos fizetése az elmúlt 15 évben több ütemben több mint hatszorosára növekedett. A kezdő rezidensek bére 2010 óta 130 ezer forintról 690 ezer forintra '25-ben, az 5-szörösére; a 20 éves jogviszonnyal rendelkezők 198 ezerről 1 millió 500 ezer forintra, a 7-szeresére; a 41 éves dolgozók 262 ezerről 2 millió 380 ezerre, több mint 9-szeresére, a teljes munkaidőben foglalkoztatott egészségügyi szakdolgozók átlagos havi keresete 170 900 forintról 800 ezer forint fölé, több mint 5-szörösére emelkedett. Én azt gondolom, hogy az orvosok munkáját meg kell becsülni, az ápolók munkáját is, és szerintem a kormány meg is becsüli. Amit lehet, azt végrehajtottunk, és én azt gondolom, hogy ebből a szempontból, persze minél több, annál jobb, de a költségvetés állapotának megfelelően ezeket a fejlesztéseket végrehajtottuk.

A nyugdíjak tekintetében összevontan reagálok, először Selmeczi Gabriella felvetésére. Igen, az uniós pénzek tekintetében három alapvető politikai téma van, főleg az RRF esetén. Tessék elolvasni a nemzeti szemesztert, ami a nemzeti ajánlásokat tartalmazza. A rezsicsökkentésnek a felmondása az egyik kritérium, a migráció kérdése a másik kritérium, az LMBTQ a harmadik kritérium és lényegében a nyugdíj a negyedik kritérium. Még ha politikailag is nézem, öngyilkos merényletek; tehát csináld meg, szúrd le magad, és akkor megkapod a pénzt. Tehát körülbelül ez a helyzet. Én azt gondolom, hogy kicsit nevetséges ez a dolog.

Varga Zoltán elnök úr - illetve nem ebben a titulumban kérdezte, de maradjunk az elnök úrnál. Igaza van, tehát én nem fogom vitatni ezeket a statisztikákat, amiket ön mondott. Egy országban és annak gazdaságpolitikusa számára az a fontos, hogyha ezek a statisztikák egyre javulnak és egyre kisebbek. Persze a nulla a legjobb, meg alapvetően az a legjobb, ha alapvetően mindenki félre tud tenni. Adott esetben ön hozott egy statisztikát, miszerint egyharmada a lakosságnak vagy a keresőknek az, akiknek rendkívüli kiadásra nem marad pénze. Ebben a statisztikában azért hadd mondjam ezt, hogy ez 30,4 százalék, ez 2010-ben 74 százalék volt. Tehát itt van előttem annak a statisztikának a 2010-es értéke. 2010-ben 74 százalék volt a lakosságnak az a része, akinek váratlan kiadásra fedezetlen hiánya volt. Most 30,4 százalék.

A hiteltörlesztéssel vagy lakással kapcsolatos hátralék most 8,5 százalék, az 24,4 százalék volt 2010-ben. Évi egyhetes üdülés hiánya most 39,1 százalék, bár csak lenne alacsonyabb, 66,3 százalék volt. Kétnaponta húsétel fogyasztásának hiánya - akármennyire siralmas is, és ez egy nagyon szomorú dolog - 15 százalék, ez 29 százalék volt 2010-ben. A lakás megfelelő fűtésének hiánya 5,7 százalék, természetesen a nulla jó érték, ez 2010-ben 12,2 százalék volt. Tehát ön igazat beszél, és a statisztikája helyes: a javulás egyértelmű, és természetesen ezen tovább is kell dolgozni. Nem is vitatkozom önnel, és ezen a kormány tovább is dolgozik. Ezek az erőfeszítések azt mutatják, hogy igenis számít, fontos számunkra.

Most a Gondosórát nem kezdem el, nem foglalkozom ezekkel a kérdésekkel, nem is tudom, hogy mik mennek rajta, milyen üzenetek. A Gondosóra fontos, a Gondosórát fenn kell tartani, egy fontos, olyan, sok esetben életmentő dolog, ami

minden ember megnyugvására van. Nekem is van. Igaz, hogy ezt okosórának hívják, nem Gondosórának, de nekem is van egy okosórám, és én ezzel megvagyok. Főleg azok után, hogy volt egy szívműtetem a nyáron, engem ez megnyugtat, és figyelem ezeket az értékeket. Most gondoljon bele, hogy egy idősebb korosztály egészségügyi mérésénél ez milyen megnyugtató dolgot jelent akár a rokonai, hozzátartozói számára. Tehát én azt gondolom, hogy a Gondosórára elkülönített pénzek meglesznek, és ezt fenn fogjuk tartani. Én ezzel találkoztam, és ezt beterveztem a jövő évi költségvetésbe is, de én nem látok problémát mármint ebből a szempontból. Most azt, amit ön mondott, nem tudom kommentálni, én nem tudok ilyenről.

Az infláció. Ön említett egy számot, amit korrekten említett, de bizonyos dolgokon átsiklott. Tehát a 2025. szeptemberi inflációs jelentése a Nemzeti Banknak tényleg 3,8 százalékot mond. Mi 3,6 százalékkal emeljük a nyugdíjakat, ugyanakkor múlt hét szerdán Varga jegybankelnök úr nyilatkozta, hogy az MNB új inflációs előrejelzése a jövő évre 3,4-3,6 százalék. Valószínűleg ezen az információon átsiklottak. Tehát jelen pillanatban a jegybank nemhogy 3,6 százalék fölötti inflációt vár, hanem 3,6 százalék alattit, tehát ebben a 3,4-3,6 százalékos sávban. Ezt a hírt tessék megkeresni, ha gondolja, átküldöm, valamelyik konferencián nyilatkozta a jegybankelnök úr hivatalosan.

Varga miniszter úr, a nyugdíjak megtisztítása a nyugdíjrendszerektől. Ezt nem tudom. Tessék megkérdezni, utána fog nézni, én nem tudom más nyilatkozatát megmagyarázni. Azt tudom mindig mondani, hogy felelősségteljes nyilatkozatokat tesznek a miniszterek. Ennyi kommentet tudok hozzárakni.

Többen kérdezték ezt a reálérték, svájci indexálást, és nagyjából ezzel szeretném befejezni. Tehát a nyugdíjrendszerrel való vita, első dolog, én nem azt mondom, hogy nincs helye. De azért óvatosan! A nyugdíjasokról és a nyugdíjrendszerről szóló vitának sosem szabad bizalmi válságot okoznia. A nyugdíjasok felé nagyon fontos, hogy azt mutassuk, hogy a nyugdíjrendszer stabil, kiszámítható és biztos. Nekik ez a megélhetésük, ebből származik a pénz. Ezért nagyon óvatosan kell ezekről mindenfajta nyilatkozatokat tenni.

Az elmúlt időszakban két dolog jelent meg állítólag. Az egyiket az Index hozta le, a TISZA új nyugdíjrendszerbeli kérdése, ami a nyugdíj-privatizálásról szól, az öregségi nyugdíj bizonyos részeinek megadóztatásáról szól, és a többi. Ezt nem kívánom kommentálni, én azt gondolom, hogy ez hülyeség. Az egészségügy és a nyugdíjak privatizálása nem megfelelő út, és ne kezdjük el a nyugdíjasokat ebbe a dologba beletolni, mert kilátástalan dolgok felé viszi a társadalmat.

A másik a svájci indexálás kérdésköre. Emlékeztetnék mindig mindenkit, hogy Magyarországon a svájci indexálást a Horn-kormány vezette be 1997-ben. Az alkalmazását a Bajnai-kormány 2009-ben a GDP növekedésétől tette függővé. Tehát azt mondta, hogyha a GDP emelkedik, akkor lehet ezt folytatni, ha nem, nem. Tehát elkezdte kombinálni, hiszen a költségvetésből nem lehetett kitermelni, máris ráaggatott egy plusz feltételt. Ezek szerint valaki megkapja vagy nem kapja meg, az a gazdaság állapotától függ.

A második Orbán-kormány 2012-től a nyugdíjemelést kizárólag az inflációhoz kötötte és megszüntette ezt a dolgot, illetve nagyon fontos: bevezette a nyugdíjprémium fogalmát, ami azt mondja, hogyha a GDP 3,5 százaléknál magasabban emelkedik, akkor prémiumban részesülnek a nyugdíjasok. Ezen túlmenően visszavezette a 13. havi nyugdíjat, és a 14. havinak az első hetét bevezeti 2026-tól. Arra figyeljünk oda, hogy egy csomószor fordult elő a múltban - itt szeretném említeni -, hogy a pénzügyi válság 2008-as kezdetétől a nyugdíjak svájci indexálásának 2012-es teljes kivezetéséig a bérek 7,2 százalékkal emelkedtek, miközben az árszínvonal 13,6 százalékkal nőtt. Tehát a svájci indexálás első négy évében a nyugdíjasok a svájci

indexálással rosszabbul jártak, és ezt tessék ellenőrizni, ez megint egy objektív szám, mint az inflációs indexálással.

Tehát, ha a nyugdíjemelés kizárólag a bérek növekedéséhez lett volna kötve, a nyugdíjak reálértéke 5,6 százalékkal csökkent volna. Annyival is csökkent: 7,6 százalék, 16 százalék az árszínvonal, ez tényadat. Ebből a szempontból jött az az ideológiai kérdés, hogy nem veszítheti el a nyugdíjas a nyugdíj reálértékét, és akkor állt át a második Orbán-kormány az infláció esetére, mert azt mondta, hogy nem fordulhat elő egyetlen évben sem, hogy a reálérték csökkenjen, egyetlenegyszer sem. Most ne haragudjanak, 2023-ban ugyanúgy megismétlődött, 2023-ban az infláció magasabb volt, mint a bérek növekedése. Milyen botrány lett volna ebből? Tehát szerintem ez egy fontos dolog, egy kiszámítható dolog, és az inflációval való emelés egy kiszámítható és igazságos rendszert tesz.

A bérkérdés a gazdaság állapotától, a munkavállalóktól, munkáltatóktól, csomó minden mástól függ. Ha válság van, vagy energiaválság van, mint ahogy láthatják, az infláció elszáll, és akkor a nyugdíjasok elszegényednek. Nem lehet megengedni ezt. Az inflációval mindig menni kell.

A prémium, még egyszer, az pedig egy nagyobb növekedés esetén reálnyugdíj-emelkedést jelent, ahogy a 13. havi visszavezetése is egy reálnyugdíj-emelkedést jelent a 14. havi első visszavezetésével együtt. Úgyhogy továbbra is azt gondoljuk, hogy a rendszer megbontása nagyobb kockázattal járna. Ez egy kiszámítható rendszert biztos rendszer, igazságos rendszer, úgyhogy nem kívánunk ezen változtatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Két apró félreértést szeretnék tisztázni, valójában csak a jegyzőkönyv kedvéért. Egyrészt nem svájci indexálásról, hanem vegyes indexálásról beszéltem, másrészt pedig a Gondosóra-programot nem támadtuk, hanem védtük. Tehát szó sincs arról, hogy arról beszéltem volna, hogy a Gondosórára nincs szükség, én abbéli aggodalmamat fejeztem ki, hogy az utófinanszírozás nem fog megtörténni, mert politikai célokra használják. Jó? Köszönöm szépen mindenesetre a tájékoztatást és a részvételt. Köszönöm szépen miniszter úrnak, államtitkár uraknak és a minisztérium munkatársainak a mai bizottsági ülésünkön való részvételt. További szép napot kívánok! Arra kérem a bizottság tagjait, hogy maradjanak, mert még folytatjuk a munkánkat, hiszen van még egy napirendi pontunk. Két perc szünetet rendeltek el. *(Rövid szünet. - Horváth László távozik az ülésről.)*

A tömeges kihúlése halálozások megelőzését célzó intézkedésekről, az energiaszegénység visszaszorításáról szóló H/13115. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Javaslom, folytassuk munkánkat. Egyetlen érdemi napirendi pont van még előttünk. Nagy tisztelettel köszöntöm Tordai Bence képviselő urat, aki a napirendi pont előterjesztője lesz. A tömeges kihúlése halálozások megelőzését célzó intézkedésekről, az energiaszegénység visszaszorításáról szóló H/13115. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk most dönteni. Képviselő úr, öné a szó, ha ki kívánja egészíteni szóban.

Elnézést kérek! Gyorsan hadd mondjam el, mert el fogom felejtani! Egy helyettesítést kaptam. Horváth László képviselő urat fogja helyettesíteni Selmeczi Gabriella képviselő asszony. Ez azért fontos, hiszen szavazni fogunk majd. Öné a szó, képviselő úr.

Tordai Bence szóbeli kiegészítése

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Üdvözlöm a bizottság tagjait és minden megjelentet. Valóban a tömeges kihülések megelőzéséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről tárgyalhat most a bizottság, és dönthet immár ötödik alkalommal, hiszen öt éve nyújtjuk be évről évre ezt a rettentően fontos kezdeményezést, ami azonban mindeddig nem talált nyitott fülekre.

Pedig öt évvel ezelőtt az önök miniszterelnöke, Orbán Viktor mondta azt, hogy mi itt nem fogunk megfagyni télen, ők pedig szülhetnek férfiként, kinek mit intézett a kormánya. Ezt a többi uniós ország lakosaira vonatkoztatta. Jelzem, azóta sem szülnek férfiak az Európai Unióban, viszont azóta is horribilis számban fagynak meg magyar emberek, jellemzően a saját fűtetlen otthonukban.

Az elmúlt öt évben több mint ezer honfitársunk vesztette életét hipotermia miatt. Kihülések haláláról beszélünk, és nem kizárólag, sőt nem is elsősorban hajléktalan embertársaink azok, akik ennek áldozatául esnek, hiszen több mint 60 százaléka ezeknek a tragédiáknak a saját otthonukban, saját fűtetlen házukban, lakásukban éri az embereket, többnyire idős, magányos, beteg, jellemzően kistelepüléseken élő embereket.

Én öt éve minden évben azt kérem önöktől, hogy foglalkozzanak a problémával. Nem azt, hogy az én javaslatomat fogadják el mindenképpen és változtatások nélkül, hanem azt, hogy kezeljék ezt az ügyet, kezeljék ezt a szélsőséges megnyilvánulását az energiaszegénységnek és lakhatási válságnak, vagy legalább legyenek hűek az önök miniszterelnökének az ígéretéhez, hogy mi itt nem fogunk megfagyni télen. Még egyszer mondom, több mint ezer ember fagyott meg azóta télen, és ezeknek a halálásoknak a jelentős részét megelőzhattük volna. Ezért önöket politikai felelősség terheli.

Azt szeretném kérni önöktől, hogy most így utoljára, amíg még többségben vannak, amíg még kormányon vannak, nőjenek fel ehhez a felelősséghez, és legyenek végre nyitottak arra, hogy egy szociálisan célzott energetikai támogatási rendszert, egy jobban működő szociális ellátórendszert, egy szolidáris lakhatási politikát valósítsunk meg. Ez önöknek nem kerül semmibe, és én azt hiszem, hogy mindenki, aki látott már szegénységgel, betegséggel, magánnyal és a kihülés veszélyével küzdő embereket, értékelni fogja az önök szavazói közül is. Úgyhogy talán így advent időszakában, karácsony felé közeledve kicsit meglágyul a szívük, és legalább arra érdemesítik ezt a határozati javaslatot, hogy tárgysorozatba vegyüek, a plenáris ülésen megtárgyaljuk, ha tetszik önöknek, módosítsunk, de fogadjuk el. Köszönöm, ha ebben tudnak támogatni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. Dr. Mészáros Lajos alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

DR. MÉSZÁROS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A javaslat céljával egyet lehet érteni, hiszen ez egy pozitív cél. Sajnálatos módon minden évben előfordulnak kihülések halálesetek Magyarországon is, máshol is. Én magam fiatal orvos koromban, amikor a mentőszolgálatnál teljesítettem szolgálatot, számtalan ilyen esetet láttam a nyolcvanas évek második felében, úgyhogy ez tényleg egy elég megrendítő probléma. Nagyrészt két társadalmi csoportot érint: az egyik a hajléktalanok köre, a másik pedig az idős, egyedül élő, lakásukat kellőképpen fűteni nem tudó idősöknek a problémája.

A kormánynak ezzel a kérdéssel mindenképpen foglalkoznia kell, hiszen van egy felelőssége ezzel kapcsolatban. Nem kizárólagos felelőssége, de van egy komoly felelőssége a kormánynak, hogy tegyen meg mindent ennek a helyzetnek a kezelése érdekében. A saját eszköztárával tud operálni a kormány, de azzal kell is. Én azt gondolom, hogy ezt meg is tette, hiszen csak felsorolásszerűen, nem akarom húzni az időt, meg az összeset felsorolni, de a Hajléktalanokért Közalapítvány minden évben, így 2025-ben is pályázati lehetőséget biztosított a hajléktalanellátó szervezeteknek. Ez egy növekvő trend, hiszen idén például 50 millió forinttal több, összesen 300 millió forint állt rendelkezésre.

Akkor vannak ezek a diszpécsterszolgálatok, aminek a támogatására idén 135 millió forint állt rendelkezésre. A hajléktalanellátáshoz nem tartozó bentlakásos intézmények a vörös kód ideje alatt kötelező jelleggel fogadnak be veszélyeztetett személyeket, és krízisellátásban kell részesíteniük őket. Ez független a rendelkezésre álló befogadási kapacitástól. A krízisellátás elsősegély jellegű, tehát a közvetlen kihűlést megelőző ellátás.

A téli időszakban Magyarországon 11 500 éjjeli menedékhely és átmeneti szállás, férőhely áll rendelkezésre. Ez a legutóbbi adatok szerint 75 százalékos kihasználtsággal működik. A javaslat tartalmazza, hogy javítani kell ezeknek az éjjeli menedékhelyeknek az állapotát. Ebben is történtek előrelépések, hiszen az említett Hajléktalanokért Közalapítvány pályázatain volt erre lehetőség. A '23-24-es pályázati időszakban 88,5 millió forinttal támogatták 35 civil fenntartású intézmény korszerűsítését, ami napi 2500 ellátott körülményeit tette élhetőbbé. A javaslat tartalmazza a szociális munkások valódi, érdemi béremeléséről szóló javaslatot. Ez is megvalósult. Persze a pénz soha nem elég, és minden intézkedést lehet még jobban csinálni, de itt el kell mondjam, hogy 15 százalékkal emelkedett az érintett csoportnak a bére.

Akkor meg kell említeni még a szociális tűzifa programot, ami egy többlettámogatási forma. Ennek is egy emelkedő trendje van, hiszen amíg 2011-ben 8508 millió forint állt rendelkezésre, '12-ben 1 milliárd forint, '13-ban 2 milliárd forint és a '14-16 közötti időszakban 3 milliárd forint, a '17-18 közötti időszakban 4 milliárd forint, '19 óta pedig évi 5 milliárd forint kerül megítélésre. Az idei fűtési szezonban 2358 önkormányzat részesült támogatásban.

A helyi önkormányzatok támogatásai fejezetben a költségvetésben 307,3 milliárd forint áll rendelkezésre nemcsak a kihűlés megelőzésére, hanem az önkormányzati szociális feladatok ellátására, de ebben benne vannak ezek a lehetőségek is.

A rezsivédelem is ezt a célt szolgálja, amit a képviselő úr előterjesztett, hiszen a rezsivédelmi intézkedések a bizonyos mennyiség alatti energiát fogyasztó háztartásokban egy nagyon komoly költségcsökkentést jelentenek. Pontosabban a villamosenergia-ellátás tekintetében mintegy négymillió, a gázellátás tekintetében hárommillió, a távhőellátás vonatkozásában több mint félmillió háztartás kedvezményezett. Ráadásul a földgázfogyasztás tekintetében a nagycsaládos fogyasztók emelt támogatásban részesülnek.

A kormány a rezsicsökkentésnek köszönhetően hosszú ideje Európa legalacsonyabb energiaárait garantálja a magyar családok számára, de vannak egyéb programok is, amelyek az előterjesztés célját segítik. Ilyen az otthonfelújítási támogatási program, a Falusi CSOK, és ezek mind azokra a társadalmi csoportokra hatnak, amelyek földgázhálózatra csatlakoztatott lakásban élnek. Egy moratórium is érvényben van: idén november 29-étől kikapcsolási moratóriumot hirdetett meg a kormány január 6-áig, és egy másik nagyon fontos intézkedés, ami az Európai Unió 16 tagállamában él, és 2021 januárjától Magyarországon is él, ez az úgynevezett

energiahatékonysági kötelezettségi rendszer, ami az energiaszolgáltatóknak ad egy érdekeltséget, illetve kötelezi őket, hogy a forgalmazott energia arányában támogassanak energiahatékonysági intézkedéseket, ahol is a végfelhasználónál eredményeznek energiamegtakarítást. Az én választókerületemben is nagyon sok, jellemzően padlásszigetelés valósul meg ingyenesen a lakosság számára, úgyhogy ezt én nagyon jó dolognak tartom. De egyéb ilyen lehetőségek is vannak az energiahatékonyság javítására a háztartásoknak, tehát több ilyen jellegű támogatás is van. Ezek részben csökkentik azokat a kockázatokat, amelyeket képviselő úr mondott, illetve csökkentik a kibocsátást, a szén-dioxid-kibocsátást, és fellendítik az építőipart, hiszen ezek beruházásigényes intézkedések. Úgyhogy én azt gondolom, hogy a kormány a lehetőségein belül megtett mindent. Nyilván sosem elég ez, de azt gondolom, hogy ez egy védhető tevékenység, és nem tudom, hogy más kormányok ennél többet tudtak volna-e tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok, én viszont nagyon röviden szeretnék reagálni alelnök úrra.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József alelnök veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm. Átveszem az ülésvezetést, és elnök úrnak adom meg a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, alelnök úr. Alelnök úr, önnek igaza lenne. Abban az esetben igaza lenne, ha most Tordai Bence képviselő úr nem ülne itt, de itt ül. És sajnos a tények cáfolják. Tehát lehet, hogy sok mindent megtett a kormány, ne vitassuk, nyilván, ha most cinikusan közelíteném meg a kérdést, akkor mondhatnám azt is, hogy ügyesen felmondták megint a kormánypropagandát, de nem akarok most tényleg ilyen irányba elmenni.

Nem lehet azt mondani, hogy ez egy sikerpropaganda. Tehát, amikor kihűléses esetek százaival találkozunk minden évben, akkor nem mondhatja azt egy kormány, egy felelős kormány, hogy hurrá, sikerült! Nem sikerült, nem tudták megoldani. Egy tárgysorozatba vételről fogunk dönteni, tehát az egy mérhetetlenül cinikus hozzáállás, már ne haragudjanak, amikor azt mondják, hogy minden sikerült, köszönjük szépen, jól vagyunk, mi meg elmegyünk karácsonyozni. De emberek halnak meg, akiken lehetne segíteni, nem sok pénzből, kevésből. Tehát tényleg, alelnök úr, minden tisztelem az öné, mert tudom, hogy egy jó szándékú ember amúgy, de értse meg, hogy ez most nem politika ebben a formában, hanem ez emberség kérdése. Nagyon kevés pénzről van szó. Tehát itt nem lehet előjönni ezekkel a lózungokkal, mert azzal nem felmentést kapnak, hanem gyakorlatilag valahol saját magukkal szemben vádiratot fogalmaznak meg. Én szeretném önöket ettől megkímélni.

Tehát én azt szeretném, ha egyszer eljön az a pillanat, emlékeznek, az előző bizottsági ülésünkön mondtam azt Balassa Péter képviselő úrnak, hogy lehet pezsgőt nyitni, mert amióta én bizottsági elnök vagyok, nem volt még olyan ellenzéki javaslat, ami átment volna. Az véletlenül átment, remélem, hogy nem ütötte meg senki a bokáját a megszavazó kormánypárti képviselők közül, de engedjék át ezt is! Nézzék, tényleg mondhatnám azt is, hogy egy hossal elviszik azt a balhét, mondják azt, hogy Balassa Péterrel együtt ez most így sikerült. De ez emberség kérdése, értsék meg! Ez nem politikailózung-kategória, itt nem arról van szó, hogy hány virágcserepet ültetünk el, hanem hogy emberek halnak meg, akiken tudunk segíteni. Segítsünk rajtuk! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Visszaadom az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi vissza.)

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólási igényt nem látok. Tordai Bence képviselő úr, öné a lehetőség reagálni.

TORDAI BENCE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm, elnök úr, a támogató hozzászólását is, és köszönöm kormánypárti képviselőtársamnak, doktor úrnak is, a legalább részben támogató hozzáállását. Én nem azt mondom, hogy a kormány nem csinált semmit, ami hasznos lenne e tekintetben. Én legfeljebb azt mondom, hogy ez nem volt elég eredményes, illetve én nem is akarok ítélni, a számok magukért beszélnek. Magyarországon 7,5-szer annyian fagynak meg, mint Ausztriában, lakosságárányosan. Magyarországon lakosságárányosan többen fagynak meg, mint Szlovákiában, majdnem kétszer annyian, mint Csehországban, majdnem háromszor annyian, mint Lengyelországban. Ezek hidegebb klímájú országok, ezek ugyanúgy visegrádi országok, nincsenek érdemben jobb gazdasági helyzetben, és valahogy az ő kormányuk ezt mégis lejjebb tudta szorítani. Én azt javaslom, hogy tekintsük át akkor a szomszédos országok jó gyakorlatait, nézzük meg, hogy akár ennek a határozati javaslat mentén, akár egy másik kezdeményezés keretében, de tudunk-e ezeken a tragikus számokon mi is lejjebb faragni valamit. Köszönöm szépen, ha támogatják.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát lezárom és szavazás következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a H/13115. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében és 5 tartózkodással nem vette tárgysorozatba az előttünk fekvő javaslatot. Köszönöm képviselő úrnak a közreműködést.

Egyebek

Az utolsó napirendi pontunk az egyebek. Tájékoztatom a bizottságot, hogy egy bizottsági ülésünk, egy rendkívüli bizottsági ülésünk lóg a levegőben. Ez a meddősségi ellátás vizsgálatával kapcsolatos. Mi a bizottság részéről, ahogy mondtam is, megkerestük a kormánypárti képviselőket és a frakciót. Nem kaptunk még rá érdemi választ, hogy ezt mikor lehetne. Nyilván a héten nem. Tehát én elfogadtam az indoklást. A jövő héten viszont egy aránylag hosszú A hét van. Én hajlandó vagyok és nyitott vagyok bármilyen időpontra. Tehát abban az esetben, ha megkapjuk a kormánypartoktól azt a választ, hogy önök mikor szeretnék, akkor ebben a kérdésben dűlőre tudunk jutni, és akkor nyilván elindítjuk a folyamatot. A kormányt is megkeressük ebben az ügyben. Én szeretném, ha erről tudnánk beszélni még karácsony előtt. Kérdezem, van-e valakinek más egyebek. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony, parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Nagyon rövid leszek, és csak a jegyzőkönyv meg az utókor kedvéért. Hankó úrnak a miniszteri meghallgatásán Horváth Lászlótól elhangzott egy kérdés vagy egy felvetés, hogy az ellenzéki politikusok a CSOK-ot és a különböző családtámogatási intézményeket, azok bevezetését támogatták, nem támogatták, kicsit támogatták, nagyon támogatták. Egy érdekes

kontextusként fontosnak tartom, hogy a jegyzőkönyvben mögé kerüljön, hogy másfél évvel ezelőtt, amikor a kényszerláthatásos előterjesztésem a bizottság előtt volt, akkor a bizottsági ülés szünetében vagy azt követően a dohányzóban Horváth László úr odajött hozzám, ahol beszélünk, és kifejtette, hogy egyébként érti és látja, és egyetért azzal, hogy a CSOK abban a formájában, ahogy létezik, egy bántalmazó házasságban mennyire veszélyes tud lenni. Így ennek fényében érdemes majd az utókornak vizsgálnia a mai költői kérdést, amit a miniszter a meghallgatásán elmondott. Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Ha más egyebek nincs, akkor köszönöm szépen mindenkinek a mai napi munkát: Kívánok jó étvágyat és további szép napot!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 01 perc.)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Horváth Éva Szilvia